

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 06 No. 38 THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN 2023 September 16

SEASON OF CROSS സ്ലീബാകാലം ܥܕܢܐ ܕܨܠܝܒܐ

ܚܕܒܫܒܐ SUNDAY	ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ MONDAY	ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ TUESDAY	ܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ WEDNESDAY	ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ THURSDAY	ܥܪܘܒܬܐ FRIDAY	ܫܒܬܐ SATURDAY
17 1st Sunday after the Holy Cross ♪1	18 ♪5	19 ♪1	20 ♪5	21 ♪1	22 ♪5	23 100th Memorial of Alvaris Mar Yulios ✠ (Panchim St. Mary's, Goa) ♪1

റോം സന്ദർശിക്കുന്ന പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ വത്തിക്കാൻ അപ്പോസ്തോലിക് പാലസിൽ വച്ച് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷനായ ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പായുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി.

കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലിമീസ് സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞു

പത്തനംതിട്ട: തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പാലീത്താ കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലിമീസ് സെപ്റ്റംബർ 15-ന് സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞു. പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ ഭദ്രാസന ഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. സഹായ മെത്രാപ്പാലീത്തായായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഡോ. എബ്രഹാം മാർ സെറാഫിം സെപ്റ്റംബർ 15-ന് ഔദ്യോഗികമായി ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. ഔദ്യോഗിക രേഖകളും, താക്കോലും ബേസിൽ അരമന ചാപ്പലിൽ വച്ചു നടന്ന ചടങ്ങിൽ കൈമാറി. മാർ ക്ലിമിസ് ഹൃദയസ്പർശിയായ വിടവാങ്ങൽ പ്രസംഗം നടത്തി. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ, ആന്റോ ആന്റണി എം.പി. എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

2023-24 സ്ലീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ ജൂബിലി വർഷമായി പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ പ്രഖ്യാപിച്ചു

പരുമല: സ്ലീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ 99-ാമത് വാർഷിക സമ്മേളനവും കുടുംബസംഗമവും പരുമലയിൽ സമാപിച്ചു. പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ സമ്മേളനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ച് പതാക ഉയർത്തി. 2023-2024 വർഷം സ്ലീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ ജൂബിലി വർഷമാ.യി പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. സ്ലീബാദാസ സമൂഹം പ്രസിഡന്റ് ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലിത്ത അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

ബിനു കെ. സാം ക്ലാസ്സ് നയിച്ചു. ഫാ.കെ.വി.പോൾ റമ്പാൻ, അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ, ഫാ.പി.കെ.തോമസ്, ഫാ. സോമു കെ. സാമുവൽ, സഖറിയ മാണി കണ്ടട പ്രൊഫ. മനോജ് ഇ.വി. ഷിജു കെ.ഐ. ചാക്കോ പോൾ തുമ്പമൺ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഗോവയിൽ കബറടക്കിയിരിക്കുന്ന അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ 100-ാം ഓർമപ്പെരുന്നാളിനോട് അനുബന്ധിച്ച് ഗോവ പൻജിം ദേവാലയത്തിൽ ഉയർത്തുവാനുള്ള കൊടി 2023 സെപ്റ്റംബർ 15-നു രാവിലെ പരുമല പള്ളിയിലെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനാനന്തരം ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള സംഘം ഏറ്റുവാങ്ങി.

Speech of His Holiness Baselius Marthoma Mathews III on the Occasion of his meeting with Pope Francis on 11 September 2023

Your Holiness, Your Eminences, Officials of the Dicastery for Promoting Christian Unity and dear Fathers and brothers:

As we gather together in awe of God's boundless mercy and providence, we are reminded of the words of the Apostle Paul in Ephesians 4:4-6: 'There is one body and one Spirit, just as you were called to the one hope of your calling, one Lord, one faith, one baptism; one God and Father of all, who is above all and through all and in all.' Holy Father, as we come together, we are humbled by the guiding hand of our Heavenly Father, which has united us in this sacred encounter. This meeting marks a continuation of the longstanding dialogue between our two Churches, a journey that has been marked by shared values, mutual respect, and the unyielding commitment to Christian unity.

Your Holiness has eloquently expressed in your encyclical 'Fratelli Tutti,' saying, 'We were not created for an isolated existence, but for mutual love; we were created to live together, loving one another as brothers and sisters.' As we gather here, we find inspiration in what Your Holiness has pronounced for us, aiming to strengthen our fraternal bonds between us. This sentiment resonates deeply with the shared path we have walked, emphasizing the importance of unity and compassion in a world that often seeks division.

When we reflect on the principles outlined in the encyclical, in the context of our meeting, we are reminded that our journey toward greater harmony and understanding is not only a dialogue between leaders but a testament to the commitment of our congregations to promote peace, justice, and the dignity of every human person. I believe that our coming together today is an embodiment of this commitment, as we strive to weave the threads of unity and fraternity into the fabric of our shared faith.

As we assemble in this hallowed space, we cannot help but look back with thanksgiving on the series of meetings that have transpired between the heads of our Churches, spanning back to that momentous year of 1964.

These encounters have not only strengthened our ecclesiastical bonds but have also served as a beacon of hope for Christians around the world, demonstrating that unity is not only achievable but also essential in these challenging times.

I must extend my heartfelt appreciation to the Dicastery for Promoting Christian Unity, an institution that has tirelessly worked to foster bilateral relations between our Churches. Their dedicated efforts have borne fruit in the form of bilateral agreements that reflect our shared commitment to the Christian faith. These agreements encompass the sharing of the sacred places, as well as the sacraments of confession and anointing of the sick in

extraordinary situations. I consider these agreements, dear brethren, as not mere legal documents, but manifestations of our shared devotion to Christ and His message of love.

The ongoing dialogues between our two Churches stand as a testament to our resolve in strengthening our relations even further. It is through these dialogues that we find the fertile ground for fostering understanding, empathy, and a shared pursuit of spreading the Gospel's message. We are happy to highlight the active participation of the Malankara Orthodox Church in the dialogue between the Catholic and Oriental Orthodox families of Churches. We extend our heartfelt gratitude to Your Holiness and the Dicastery for Promoting Christian Unity for their unwavering commitment to these dialogues, which have enabled us to stand united in our witness to Christ's love, even in a world that often seems fractured.

In the face of a world that sometimes prioritizes fleeting freedoms over eternal truths, we, as leaders of traditional Christian Churches, must raise our collective voice in the defense of moral values and Gospel principles. It is our duty to guide the present generation towards a life rooted in the teachings of Christ, showing them that true liberty lies in the embrace of these timeless values.

On this occasion I would like to briefly reflect upon the forthcoming General Assembly of the Synod of Bishops in October 2023, bearing the profound theme, "Synodal Church: Communion, Participation, and Mission." In an era where unity and collaboration are indispensable, the theme of this Synod resonates profoundly with our beliefs and aspirations. For our Church, synodality is not merely a contemporary concept but is embedded in the very fabric of our ecclesiastical identity. We affirm with unwavering conviction that the synodal dimensions are not only deeply rooted in sacred scripture but also doctrinally pivotal for the Church's growth and spiritual well-being. Through the ages, we have seen how the Holy Spirit guides and empowers the Church when its members come together in true communion and participation, as exemplified by the first Apostolic Council in Jerusalem. We express our heartfelt prayers for the successful accomplishment of the Synod.

I take this moment to extend a heartfelt invitation to Your Holiness to pay a visit in witnessing the rich traditions of St. Thomas' land. Our doors are open, and we eagerly anticipate the day when we can welcome Your Holiness to our sacred land, steeped in the legacy of our patron apostle.

Furthermore, I am pleased to acknowledge the Dicastery's initiative in organizing group pilgrimages of young monks from the Oriental Orthodox Churches to the Holy See. In this spirit of exchange and learning, I express our desire to host young monks, nuns, and academicians from the Catholic Church to our Malankara Orthodox Church. We wish for them to immerse themselves in the vibrant tapestry of our St. Thomas Apostolic traditions, thereby strengthening the bonds of fellowship and knowledge.

As we conclude, let us draw inspiration from the words of the Apostle Paul, who reminds us in Colossians 3:14: "And above all clothe yourselves with love, which binds everything together in perfect harmony." With these words echoing in our hearts, let us continue on this journey of unity, strengthened by our shared faith and commitment to Christ's message of love and salvation.

May the Almighty bless this meeting, guide our future interactions, and empower us to witness His love together in this fractured world.

With hearts full of prayerful wishes and boundless gratitude, we look forward to the path ahead.

May the love, grace and indwelling of the blessed Holy Trinity be with us now and always, forever. Amen.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Pope Francis' response to the speech of the Catholicos

Your Holiness,

I thank you for your kind words and for your visit to the City of the Apostles Peter and Paul, where you once lived and studied and where you now come as Catholicos of the venerable Malankara Orthodox Syrian Church. May I say, Your Holiness, that here you are at home, as a beloved and long-awaited Brother.

Together with you, I would first like to give thanks to the Lord for the bonds we have forged in recent decades. The rapprochement of our Churches, after centuries of separation, began with the Second Vatican Council, to which the Malankara Orthodox Syrian Church sent some observers. At that time, Saint Paul VI met the Catholicos Baselios Augen I in Bombay in 1964. Your arrival now coincides with the fortieth anniversary of the first visit to Rome of a Catholicos of your beloved Church, made in 1983 by His Holiness Baselios Marthoma Mathews I, whom Saint John Paul II visited three years later in the Cathedral of Mar Elia in Kottayam. This year also marks the tenth anniversary of my fraternal embrace with your immediate Predecessor, His Holiness Baselios Marthoma Paulose II, of blessed memory, whom I had the joy of receiving at the beginning of my Pontificate, in September 2013.

Today, in welcoming Your Holiness and the members of your distinguished delegation, I fraternally greet the bishops, clergy and faithful of the Malankara Orthodox Syrian Church, the origins of which go back to the preaching of the Apostle Thomas, who, in the presence of the Risen One, exclaimed: “My Lord and my God!” (Jn 20:28). In prayer and awe, this profession, which proclaims the saving lordship and divinity of Christ, undergirds our common faith. It is this same faith that I hope we will celebrate together on the occasion of the 1,700th anniversary of the first Ecumenical Council, that of Nicaea. I would like for all of us to celebrate it together.

The faith of Saint Thomas was inseparable from his experience of the wounds of the Body of Christ (cf. Jn 20:27). The divisions that have occurred throughout history between us Christians have been painful wounds

inflicted on the Body of Christ that is the Church. We ourselves continue to witness their effects. Yet if we touch these wounds together; if, like the Apostle, we proclaim together that Jesus is our Lord and our God; and if, with a humble heart, we entrust ourselves to his amazing grace, we can hasten the much-anticipated day when, with his help, we will celebrate the Paschal Mystery at the same altar. May this day arrive soon!

In the meantime, dear Brother, let us advance together in the prayer that purifies us, in the charity that unites us, and in the dialogue that brings us closer to one another. I think in a special way of the establishment of the Joint International Commission for dialogue between our Churches, which led to an historic Christological agreement, published on Pentecost 1990. This was the Joint Declaration affirming that the content of our faith in the mystery of the Incarnate Word is the same, even though differences in terminology and emphasis have arisen in its formulation throughout history. The Declaration admirably states that, “these differences are such as can coexist in the same communion and therefore need not and should not divide us, especially when we proclaim Christ to our brothers and sisters around the world in terms that they can more easily understand”. Proclaiming Christ unites rather than divides; the shared proclamation of our Lord evangelizes the ecumenical journey itself.

Following the Joint Declaration, the Commission has met in Kerala almost every year and has borne fruit, fostering pastoral cooperation for the spiritual benefit of God’s People. I recall with gratitude especially the 2010 agreements on the common use of places of worship and cemeteries, and on the possibility that, in certain circumstances, the faithful of either Church may receive the anointing of the sick. These are wonderful agreements. I bless God for the work of this Commission, focused above all on pastoral life, since pastoral ecumenism is the natural way to full unity. As I had occasion to say to the Joint International Commission for Theological Dialogue between the Catholic Church and the Oriental Orthodox Churches, of which your Church has been a member since its inception in 2003, “ecumenism always has a pastoral character”. It is by moving forward fraternally in the preaching of the Gospel and the concrete care of the faithful that we acknowledge ourselves to be a single pilgrim flock of Christ.

In this regard, it is my hope that pastoral agreements between our Churches, which share the same apostolic heritage, may spread and develop, especially in areas where the faithful are in a minority or in diaspora. I am also gratified by your active participation in the study visits for young priests and monks organized annually by the Dicastery for the Promotion of Christian Unity, visits that contribute to better understanding among pastors. This is very important.

On our journey towards full unity, another important path is that of synodality, which you referred to in your address. Ten years ago, in Rome, your Predecessor declared: "The participation of representatives of the Malankara Orthodox Church in the conciliar process of the Catholic Church since the Second Vatican Council, has been of fundamental importance for the growth of mutual understanding". I am pleased that a fraternal delegate from your Church will participate in the next session of the Assembly of the Synod of Bishops. I am convinced that we can learn much from the age-old synodal experience of your Church. In a certain sense, the ecumenical movement is contributing to the ongoing synodal process of the Catholic Church, and it is my hope that the synodal process can, in turn, contribute to the ecumenical movement. Synodality and ecumenism are in fact two paths that proceed together, united by a common goal, that of communion, which means a more effective witness by Christians "so that the world may believe" (Jn 17:21). Let us not forget – and I say this to fellow Catholics – that the protagonist of the Synod is the Holy Spirit, not ourselves.

It was precisely for this that the Lord prayed before Easter, and so it is proper that today's meeting will continue with prayer. May Saint Thomas the Apostle intercede for our journey of unity and witness. His relics are kept in the Archdiocese of Lanciano-Ortona, represented here by Archbishop Emidio Cipollone. Thank you for your presence. When the Lord showed him his wounds, Saint Thomas passed from disbelief to belief by what he saw. May our shared contemplation of the crucified and risen Lord lead to the complete healing of our past wounds, so that, before our eyes, transcending all distance and misunderstanding, he may appear, "our Lord and our God" (cf. Jn 20:28), who calls us to recognize and adore him at a single Eucharistic altar. Let us pray that this happens soon. Thank you!

പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ പ. ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പായോടൊപ്പം. സമീപം മുത്തൂറ്റ് അലക്സാണ്ടർ ജോർജ്.

പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ റോമിലെ സെന്റ് പോൾസ് ബസലിക്കയിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

വിശ്വാസ പഠനം

തിരുവെഴുത്തുകൾ: സഭയുടെ ആധികാരിക പാരമ്പര്യം – 07

ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്

പഴയനിയമ ദൈവം വിഭജനാതീതനായ ഒറ്റ ദൈവമാണ് (monad) എന്നും അത് പുതിയനിയമ ദൈവകൂട്ടായ്മയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായ ദൈവദർശനമാണ് എന്നുമുള്ള വാദമാണ് പഠന വിഷയമാക്കുന്നത്.

പഴയനിയമത്തിൽ പ്രധാനമായും കാണപ്പെടുന്ന ദൈവനാമങ്ങൾ എലോഹീം, യാഹ് വെ എന്നിവയും അവയുടെ സംയുക്തങ്ങളും ആണ് എന്നത് നാം ചർച്ച ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ കാര്യമാണ്. ഇനി ഇവിടെ കാണുന്ന ദൈവം ഒറ്റയാണോ സംയുക്തമാണോ എന്നതാണ് ആദ്യം പഠനവിധേയമാക്കുന്നത് . പുതിയനിയമ ദൈവസങ്കല്പവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുവാൻ ഇതിന് സാധിക്കുമോ എന്നത് തുടരന്വേഷണ പ്രക്രിയയിൽ പെടുത്തുന്നു.

ആദ്യം പഠനവിധേയമാക്കുന്നത് എലോഹിം എന്ന ദൈവസംജ്ഞയാണ് . എലോഹിം എന്നത് ഏലിയാഹ് എന്ന ഏകവചന ദൈവനാമത്തിന്റെ ബഹുവചന രൂപമാണ്. എന്നാൽ ഏകവചനം നിലനിൽക്കുമ്പോഴും ഈ ബഹുവചനമാണ് ഏകവചനമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഉല്പത്തി 1:1-ൽ ഏലോഹിം ഏകവചനത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് തിരിച്ചറിയുന്നത് ചേർന്നു വരുന്ന ക്രിയയുടെ വചനം നോക്കിയാണ്. ദൈവം (elohim) ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന വാക്യത്തിലെ ക്രിയയായ ബാറാ (സൃഷ്ടിച്ചു) എന്നത് ഭൂതകാല ഏകവചനമാണ് . അതായത് ഏലോഹിം എന്ന ബഹുവചനം ത്രിത്വം എന്നപോലെ ഏകവചനത്തിലാണ് പഴയനിയമത്തിൽ മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ ഉല്പത്തി 1:26-ൽ ഈ നാമം ബഹുവചനത്തിലാണ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. അവിടെ പറയുന്നു: നമുക്ക് നമ്മുടെ സാദൃശ്യത്തിലും പ്രതിച്ഛായയിലും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാം. ഇവിടെ വരുന്ന ക്രിയയും ബഹുവചനത്തിലാണ്. കൂടാതെ 'നാം, നമ്മുടെ' എന്നീ പ്രതിഫലന സർവ്വനാമങ്ങളും (reflexive pronouns) ബഹുവചനമാണ്. ഇവിടെ നടക്കുന്നത് ദൈവാളത്തങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ആലോചനയാണ് (consultation) എന്നത് വ്യക്തം. അതുപോലെ ഉല്പ. 3:22-ൽ യാഹ്വെ ഏലോഹിം പറഞ്ഞു: മനുഷ്യർ നമ്മിൽ ഒരുവനെപ്പോലെ (one among us) ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നമ്മിൽ എന്നത് ബഹുവചനവും ഒരുവൻ എന്നത് ഏകവചനവും ആണ്. ഇവിടെയും ഒന്നിലധികം ആളത്തങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു സംയുക്തമാണ് ദൈവം എന്നത് വ്യക്തമാകുന്നു. അതായത് ഏലോഹിം എന്ന ബഹുവചന ദൈവനാമം ഏകവചനത്തിലും ബഹുവചനത്തിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ അത് ത്രിത്വം പോലെ ദൈവിക കൂട്ടായ്മയാണ് എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് നാം എത്തിച്ചേരുന്നത് .

യഹോവ എന്ന നാമവും സാധാരണ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഏകവചനമായിട്ടാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അത് ഏലോഹീം എന്ന പദം പോലെ ബഹുവചനമായും ഉപയോഗിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഉല്പ. 11:7-ൽ യഹോവ (തമ്മിൽ) പറഞ്ഞു: വരിക നമുക്ക് കീഴെ ഇറങ്ങി അവരുടെ ഭാഷ കലക്കി കളയാം. ഇവിടെ യഹോവ തമ്മിൽ ആലോചിക്കുകയാണ്. 'നമുക്ക്' എന്ന നാമവും 'കലക്കി കളയാം' എന്ന ക്രിയയും ബഹുവചനത്തിലാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ യഹോവ ഒരു സംയുക്ത ദൈവം അഥവാ വിവിധ ആളത്ത കൂട്ടായ്മയാണ് എന്ന് നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ് .

വീണ്ടും യഹോവ അബ്രാമിന് മെമ്രെയുടെ തോപ്പിൽ വെളിപ്പെടുന്നതായി പറയുന്നു (ഉല്പ. 18:19). ഇവിടെ മൂന്നുപേർ അബ്രാമിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതായി പറയുന്നു. അതിൽ രണ്ടുപേർ ലോത്തിനെ കാണുവാനായി പോകുന്നു. അവ ശേഷിക്കുന്നയാൾ യഹോവയായി അബ്രാമിന് വെളിപ്പെടുന്നു. ഈ യഹോവ സോദോമിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക: And then the Yahweh rained

on Sodom and Gomoroh sulfer and fire from the Yahweh out heaven (ഉല്പ. 19:24). ഇവിടെ അബ്രാമിനെ സന്ദർശിച്ച യഹോവ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ യഹോവയുടെ പക്കൽനിന്ന് തീയും ഗന്ധകവും വർഷിച്ചതായി പറയുന്നു. അതായത് ഏലോഹീം എന്ന പദത്തിലെന്നപോലെ യാഹ്വെ എന്ന ദൈവനാമവും ആളത്ത ബഹുത്വ കൂട്ടായ്മയാണെന്നും വരുന്നു. അബ്രഹാമിനെ സന്ദർശിച്ച മൂന്നുപേർ ത്രിത്വകൂട്ടായ്മയുടെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് കിഴക്കൻ സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രത്തിലും ചിത്രങ്ങളിലും (Icons) അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് .

ഈ ആളത്ത ബഹുല ദൈവസൂചനകൾ പ്രവചന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണുന്നു . യെശയ്യാവ് പറയുന്നു : അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. ആരെ ഞാൻ അയയ്ക്കേണ്ടു. ആർ നമുക്ക് വേണ്ടി പോകും (6:8). ഇവിടെ യഹോവ ഏകവചനവും ബഹുവചനവുമായി വെളിപ്പെടുമ്പോൾ അത് ദൈവിക ആളത്ത സംയുക്തമെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്താനാകും .

ഇനി അനുഗൃഹീത ത്രിത്വ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ ഈ ദൈവിക കൂട്ടായ്മയിൽ കണ്ടെത്താനുള്ള സാദ്ധ്യത പഴയനിയമത്തിൽ അന്വേഷിക്കാം. തന്നെപ്പറ്റിയാണ് സങ്കീർത്തനം 110:1 ൽ ദാവീദ് പറയുന്നതെന്ന് ക്രിസ്തു പറയുന്നു. യഹോവ എന്റെ കർത്താവിനോട് പറയുന്നു എന്നതിൽ എന്റെ കർത്താവ് എന്നത് മശിഹാ /ക്രിസ്തു ആണെന്ന് ദാവീദ് പറയുന്നു എന്നാണ് കർത്താവ് പറയുന്നത് (മത്തായി 22:43-46; മർക്കോസ് 12:18-27; ലൂക്കോസ് 21:41-45). ഇവിടെ സംസാരം 'യഹോവ' 'എന്റെ കർത്താവ്' (adonai) എന്നിവർ തമ്മിലാണ്. അതായത് പിതാവ് ക്രിസ്തു അഥവാ പുത്രനോട് പറയുന്നു എന്നാണ് . സങ്കീർത്തനത്തിൽ തുടർന്ന് പറയുന്ന ഭാഗവും ഇത് സാധൂകരിക്കുന്നു . നീ എന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുക (സങ്കീ. 110:1 b, 5) . പുത്രൻ പിതാവിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്നു എന്നത് പുതിയനിയമ സാക്ഷ്യമാണ് (അ.പ്ര. 7:55). നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണവും ഇത് സാധൂകരിക്കുന്നു .

അതുപോലെ യഹോവ ആദ്യവും അന്തവും ആണ് (യെശ. 48:12, 16; 44:6) എന്ന് പറയുന്നു. ഈ പ്രയോഗങ്ങൾ വെളിപാടിൽ പുത്രനെ പറ്റി പരാമർശി

ക്കുന്നതായി കാണുന്നു (വെളി. 1:8). അതായത് ഇവിടെ യഹോവ എന്ന പദത്തിൽ പിതാവും പുത്രനും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന സൂചനയാണ്. കൂടാതെ സങ്കീർത്തനം 2:6, 7; സദൃശ്യവാക്യ. 30:4; യിര. 23:5, 6; യെശ. 9:4; പുറ. 23:20; 20:21 ഭാഗങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശങ്ങൾ ആയി ചിന്തിക്കാവുന്ന താണ്. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തെ പിതാവായി അവതരിപ്പിക്കുക അസാധാര ണമാണ് . എങ്കിലും പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തെ പിതാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നത് പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ച സൂചനയും പ്രവചനവുമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പുറ. 4:22 (ഇസ്രായേൽ എന്റെ ആദ്യജാതൻ) ആവ. 14:1; 32:6; സങ്കീ. 89:26; യെശ. 1:2; 63:16; 64:8 ; യിരമ്യ 3:4, 19; മാലാഖി 1:6; പ്രഭാഷകൻ 23:1, 4; ബെൻസിറ 51:10 എന്നിവിട ങ്ങളിലെല്ലാം ദൈവത്തെ പിതാവ് എന്ന നിലയിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത് പുതിയനിയമദർശനപ്രകാരം ത്രിത്വത്തിലെ ഒരു ആളത്തമെന്ന നിലയിലല്ല (മത്തായി 22:43 – 46; മർക്കോ. 12:18–27; ലൂക്കോസ് 21:41–44) ദൈവ ത്തിന്റെ പര്യായമായിട്ടാണ്. അതായത് ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വ സൂചനയാണി വിടെ .

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ വചനം (Logos) ദൈവമാണ് എന്നും അത് സൃഷ്ടി നിർവ്വഹിച്ചു എന്നും പറയുന്നു (1:2). വചനം എന്നത് 'കൽപ്പിച്ചു', 'പറഞ്ഞു' എന്ന ക്രിയയുടെ നാമരൂപമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പറയലിലൂടെയാണ് സൃഷ്ടി ഓരോ ദിവസവും നടന്നതെന്ന് ഉല്പത്തി പുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു (ഉല്പ. 1:6, 9 , 14, 20, 24, 26). ദൈവവചനത്തിന്റെ ആളത്തവും സർഗ്ഗശക്തിയും യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്നതിന്റെ ആധാരം ഉല്പത്തി പുസ്തകം ഒന്നാം അദ്ധ്യായമാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാ ണത്തിന്റെ രണ്ടാം ഖണ്ഡികയിൽ ഏറ്റുപറയുന്നതും. അതായത് പഴയനിയമ ത്തിലെ ദൈവവചനം (ദാബാർ യാഹ്‌വെ) എന്നത് പുത്രന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതായിട്ടാണ് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം സാക്ഷിക്കുന്നത്.

ഇനി പഴയനിയമത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാം. ഉല്പ 1:2 ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് (ruach elohim) പാഴും ശൂന്യ വുമായ (Tohu wa - bohu) ഭൂതലത്തിൽ പരിവർത്തിച്ച് ക്രമത്തിൽ ആക്കിക്കൊ ണ്ടിരുന്നു എന്ന് വായിക്കുന്നു. ഇവിടെ പിതാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് പ്രവർ ത്തിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുതിയനിയമത്തിലെ രീതി തന്നെയാണ്. 2 ശമുവേലിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് ദാവീദിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നതായി പരാമർ ശിക്കുന്നത് (23:2). അതായത് സംസാരം എന്ന വാക്ക് ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു അപൗരുഷേയ ശക്തി (impersonal power) യെയല്ല ഒരു വ്യക്തിത്വത്തെയാണ്. യെശ. 63:10 പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതിനെ പറ്റി പരാമർശിക്കുന്ന തിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആളത്തം പ്രകടമാകുന്നു.

പഴയനിയമത്തിൽ കൃത്യമായ ഒരു ത്രിത്വദർശനം കണ്ടെത്തുക പ്രയാ സമാണ്. എങ്കിലും ഏലോഹീം / യാഹ് വെ എന്നീ ദൈവസങ്കല്പങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്ന ദൈവം ആളത്തങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുപോലെ യഹോവയും എന്റെ കർത്താവും തുടങ്ങിയ പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്നും പിതാവിനെയും ക്രിസ്തുവിനെയും ആണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത് എന്നത് പുതിയനിയമത്തിൽ കർത്താവ് തന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നു . പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വ്യക്തിത്വം (individuality), പ്രവർത്തനം (operation) എന്നിവയ്ക്ക് പഴയ നിയമത്തിൽ തന്നെ സൂചനയുണ്ട്. പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് പ്രവാചകരിലൂടെ സംസാരിച്ചത് എന്നത് നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണവും സാക്ഷിക്കുന്നു . അതായത് പഴയനിയമ ദൈവികഘടനപ്രകാരം അത് ഒരു ഒറ്റ ദൈവമല്ല. അത് ഒരു ദൈവിക ആളത്ത കൂട്ടായ്മയാണ്. അവിടെ പിതാവിനെയും പുത്രനെയും പരി ശുദ്ധാത്മാവിനെയും കണ്ടെത്താനാവും. അതായത് ഒരു ത്രിത്വ വിശ്വാസ സാദ്ധ്യതയ്ക്ക് വിരുദ്ധമല്ല പഴയനിയമ ദൈവദർശനം. ത്രിത്വം എന്ന പദം പുതിയനിയമത്തിലും ഇല്ല . ദൈവിക ആളത്തങ്ങളുടെ ബന്ധവും സ്വഭാവവും പുതിയനിയമത്തിൽ നിർവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. അതെല്ലാം വ്യക്തമാക്കി യത് ആദിമസഭയിലെ ആത്മപ്രേരിതമായ ചർച്ചകളിലൂടെയാണ് എന്ന് ഓർ ക്കുക. ഏതായാലും ദൈവിക ആളത്തങ്ങളുടെ ബഹുത്വവും (purality) ആള ത്തങ്ങളുടെ വ്യതിരക്തതയും (identity) അവ തമ്മിലുള്ള കൂട്ടായ്മയും പഴയ നിയമത്തിൽ ദൃശ്യമാണ്.

(തുടരും)

കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ 111-ാമത് വാർഷികത്തിൽ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ പ. ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ കബറിടം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പാമ്പാക്കുട ചെറിയപള്ളിയിൽ കബറിങ്കലെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഇടവക വികാരി ഫാ. അബ്രാഹം പാലപ്പിള്ളിൽ കാർമ്മി കത്വം വഹിച്ച് അനുസ്മരണ സന്ദേശം നൽകി.

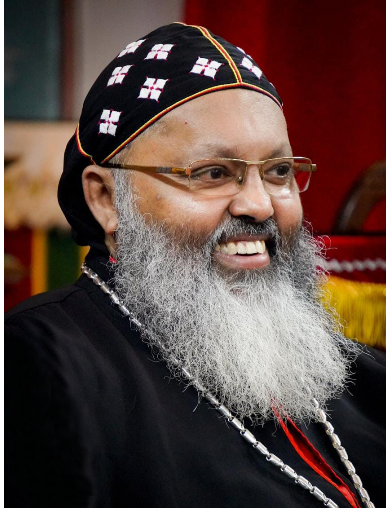
പരുമല എമർജൻസി മെഡിസിൻ ആൻഡ് ട്രോമാ കെയർ സെന്ററിന്റെ ഒന്നാമത് വാർഷികം സെപ്റ്റംബർ 13-ന് ആശുപത്രി ഫിനാൻസ് കോ-ഓഡിനേറ്റർ ഫാ. തോമസ് ജോൺസൺ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ആശുപത്രി സിഇഒ ഫാദർ എം. സി പൗലോസിന്റെ അധ്യക്ഷ തയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 5-ന് കൈപ്പമംഗലത്ത് വച്ച് നടന്ന മാസ്സ് ട്രോമാ അതിജീവിച്ച പ്രശസ്ത ചലച്ചിത്ര താരവും ഹാസ്യതാര വുമായ ബിനു അടിമാലി മുഖ്യാതിഥി ആയി.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

വിശ്വാസ പഠനം

വചന വിഭജന ശുശ്രൂഷ

ഡോ. ഗീവർഗീസ് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

വി. കുർബ്ബാന: പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ സഭാപാരമ്പര്യത്തിൽ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ശീർഷകമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെയും ശീർഷകം. 66 പേജുകളും 107 കുറിപ്പുകളുമായാണ് ഈ അദ്ധ്യായം ബഹു. ഡോ. ജോർജ് കോശി അച്ചൻ രചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആരാധനയുടെ പശ്ചാത്തലമാണ് വചനം പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ധ്യാനിക്കുവാനും ഏറ്റവും അനുയോജ്യമെന്നും വി. കുർബാന പരസ്യമായി ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ വിശ്വാസപ്രമാണം വരെയുള്ള ഭാഗം ദൈവവചനം ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ച് നുറുക്കി (വ്യാഖ്യാനിച്ച്) വിശ്വാസികൾക്കും വിശ്വാസ പഠനത്തിനായി വരുന്ന സ്നാനാർത്ഥികൾക്കും വിഭജിച്ച് നൽകുക എന്നത് ഏറെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. വചനപഠനം (teaching of the Word of God) എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വിശുദ്ധിയോടും ഒപ്പം അദ്ധ്യയനപരമായും (didactic) ഈ ഭാഗം കാർമ്മികൻ നിർവഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

"യിസ്രായേലേ കേൾക്ക" (ആവർത്തനം 6:4-9) എന്ന ആഹ്വാനത്തോടെ യഹൂദസഭയെ വചനത്തിലൂടെ ഒരുക്കുന്നു. എന്നാൽ വിശുദ്ധ സഭയിൽ ആദ്യം വചനവിഭജനത്തിലൂടെ വിശ്വാസിയെ ഒരുക്കുകയും അവനിൽ വചനമാകുന്ന വിത്തു വിതച്ച് വളർത്തുകയും തുടർന്ന് ജഡമായിതീർന്ന വചനം അവന് അനുഭവിക്കുവാനായി വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ അപ്പം നുറുക്കലിൽ അനുഭവമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു! വചനശുശ്രൂഷയിൽ ഗുരുവായ ക്രിസ്തു (Christ the Cosmic teacher) സന്നിഹിതനായി പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അനാഫുറായിൽ പുരോഹിതനാം ക്രിസ്തു (Christ the High Priest) ആഗതനായി യാഗമായി തീർന്ന് 'ജനത്തിന് ആഹാരമായി' തീരുന്നു!

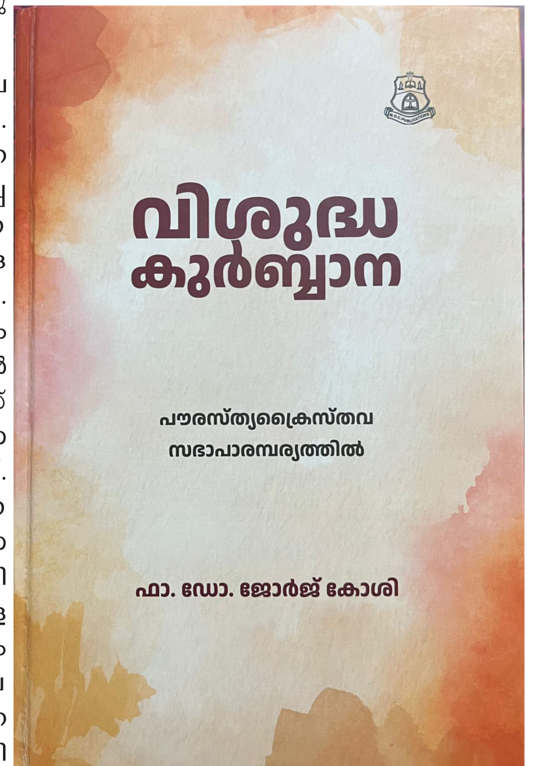
'വചനത്തിന് പ്രധാനമായും മൂന്ന് അർത്ഥതലങ്ങളുണ്ടെന്ന് ബഹു. അച്ചൻ എഴുതുന്നു. പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായത് വചനത്തിന്റെ ആളത്വമാണ്. വചനം ദൈവമായിരുന്നു (യോഹ. 1:1). വചനം ജഡമായിതീർന്നു. കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു... (യോഹ. 1:14).

വചനത്തിന്റെ എഴുതപ്പെട്ട, പറയപ്പെട്ട ഭാവമാണ് തിരുവെഴുത്തുകൾ (വേദപുസ്തകം - (Holy Scripture). കാനോൻപ്രകാരമുള്ള പഴയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പുതിയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇവയുടെ ഭാഗമാണ്. വചനത്തിന്റെ ഉറവിടം ഇവിടെയും ദൈവമാണ്; ജഡം ധരിച്ച ക്രിസ്തുവാണ്: "നിത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ നിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ട്" (യോഹ. 6:68). ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിവേകപൂർവ്വമായ വായനയും ധ്യാനവും നമ്മെ വചനത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വചനത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ അർത്ഥതലം പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരത്താൽ തിരുവചനത്തിൽ നിന്നുമുൾകൊണ്ട് ദിവ്യജ്ഞാനം നിറഞ്ഞ പ്രഭാഷണങ്ങളും പ്രഘോഷണങ്ങളുമാണ്. ഇവ നമ്മുടെ ആത്മിക വളർച്ചയ്ക്കും നിറവിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമാകയാൽ ആരാധനയിൽ വചനപ്രഘോഷണത്തിന്റെ സ്ഥാനം വളരെ വലുതാണ്. വചനമായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുമ്പോൾ വചനകേൾവിയും ധ്യാനവും ഇല്ലാതെ അത് പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അഥവാ ജഡം ധരിച്ച വചനമായ ദൈവവും, ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള വെളിപ്പാടുകളായ എഴുതപ്പെട്ട വചനവും അവയുടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള വ്യാഖ്യാനവും ചേരുന്നതാണ് പ. ആരാധന എന്ന് സാരം. ചുരുക്കത്തിൽ, വചനം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ വെളിപ്പെടുന്നത് വി. കുർബാനയിലാണ് എന്ന് പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

വചനത്തിൽ നിന്നും അപ്പത്തിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രയായി വി. കുർബാനയെ കാണാം. പുനരുത്ഥാന പ്രദോഷത്തിൽ യെരുശലേമിൽ നിന്നും എമ്മാവൂസിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു തന്നെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ആദ്യം വചനം വിഭജിച്ച് കൊടുക്കുന്നു; തുടർന്ന് അപ്പം നുറുക്കി കൊടുക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുകയും അവർ അവനെ അറിയുകയും അവനുമായി സംബന്ധത്തിൽ (communion) ആവുകയും ചെയ്യുന്ന മനോഹരമായ അനുഭവം വി. ലൂക്കോസ് (24:27-31) രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

വി. കന്യകയിൽ ഗബ്രിയേൽ മാലാഖയിലൂടെ വിതയ്ക്കപ്പെട്ട വചനം (വചനിപ്പ്) അവളിൽ നിന്നും ജഡം ധരിച്ച് മനുഷ്യനായിതീർന്ന അതേ അനുഭവമാണ് വി. കുർബാനയിലും സംഭവിക്കുന്നത്. ആദ്യം വചനം വിതയ്ക്കുന്നു. ആയത് ക്രിസ്തുവായി വിശ്വാസികളിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു (ഫിലി. 2:5). അതിനാൽ തിരുവചനത്തിൽ നിന്ന് കൂദാശകളെയോ, കൂദാശകളിൽ നിന്നും തിരുവചനത്തെയോ വേർതിരിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല; ജീവനുള്ള വചനമാണ് ജീവന്റെ അപ്പമായി തീരുന്നത് എന്ന് സാരം.

വി. കുർബാനയിലെ സ്ഥാപന വചനങ്ങൾ (1 കോരി. 11:24-25) ക്രിസ്തുവിന്റെ തന്നെ വാക്കുകൾ ആണല്ലോ. അപ്പവീഞ്ഞുകൾ തന്റെ വചനത്താൽ തന്റെ ശരീര-രക്തങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നു. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം ആറാം അദ്ധ്യായം "ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം" എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കൽ വിശദമാക്കുന്നത് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. തിരുവചനം ഭക്ഷണമാണെന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനം ക്രൈസ്തവ അദ്ധ്യാത്മികതയിൽ ഏറെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. "മനുഷ്യൻ അപ്പം കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽ കൂടി വരുന്ന സകല വചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു" (മത്തായി 4:4) എന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിൽ അപ്പമായി തീരുന്ന വചനം എന്ന ആശയം വ്യക്തമാണല്ലോ.

വചനശുശ്രൂഷയുടെ പ്രഥമഭാഗം പഴയനിയമ വായനയും ധ്യാനവുമാണ്. വി. കുർബാന പ്രധാനമായും പുതിയനിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയാകയാൽ ആയതിലേക്കുള്ള കവാടമായി നമസ്കാരങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണശേഷം പഴയനിയമ വായനകൾ നടത്തുന്നു. പഴയ യിസ്രായേലിന്റെ യഥാർത്ഥ അവകാശി പ. സഭയാണ്. പുതിയനിയമം സത്യമാണെന്നുള്ള സാക്ഷ്യവും അത് പഴയനിയമത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവുമാകുന്നു എന്നതിനാൽ പഴയനിയമവായന ആരാധനയിൽ നിർബന്ധമായിരിക്കണമെന്ന് മോശ ബർക്കീപ്പാ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

പഴയനിയമ വായനകൾ അതാത് ദിവസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം അനുസരിച്ച് വായനപ്പടികളിൽ നിന്നുമാണ് നടത്തുന്നത്. മോശയുടെ പഞ്ചഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നായിരിക്കും ആദ്യ വായന. ഈ ഭാഗത്തെ 'തോറ' (ഒറൈത്തായുടെ പുസ്തകം, Pentateuch) എന്നും പിന്നീട് എഴുത്തുകളിൽ നിന്നും (ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങൾ) ഒടുവിൽ പ്രവചന പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുമായി ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയത് മൂന്ന് പഴയനിയമ വായനകൾ ഞായറാഴ്ചകളിലും മോറാനായ പെരു

ന്നാളുകളിലും കാണാറുണ്ട്. അവ വിശുദ്ധിയോടെ ധ്യാനാത്മകമായി വായിക്കുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം. പാട്ടുകൾ കൊട്ടി - നീട്ടി പാടുകയും 'പഴമവായന' വേണ്ടെന്ന് വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആരാധനയിലെ അക്ഷന്തവ്യമായ തെറ്റാണെന്ന് ബഹു. അച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

വി. കുർബാനയിലും മറ്റു കൗദാശികക്രമങ്ങളിലും വായിക്കുവാൻ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പഴയ-പുതിയ നിയമവായനകൾ എല്ലാംതന്നെ അന്നേ ദിവസത്തിന്റെ അർത്ഥം പൊരുൾ തിരിക്കുന്നവയാകയാൽ അവ പ. സഭയിൽ വായിക്കുവാൻ ശുശ്രൂഷകർ ശ്രദ്ധിക്കുകയും കാർമ്മികർ ആയത് നിഷ്കർഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മാത്രവുമല്ല ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമെ വിശ്വാസസമൂഹത്തിന് ആയത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു എന്ന് നാം ഓർക്കണം.

വി. കുർബാനയുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ക്രമങ്ങളിലും, പഴമവായന കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളും തുടർന്ന് വി. ഏവൻഗേലിയും വായിച്ച് പ്രബോധനം നൽകണം. ആദ്യ ലേഖനം അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നോ, സാർവ്വത്രിക ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നോ ആയിരിക്കും. "എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ" (ഹാബീബായ്) എന്ന അഭിസംബോധനയോടെ വി. മദ്ബഹായുടെ വടക്കേ വളവിൽ നിന്ന് ആയത് ഉറക്കെ വായിക്കണം. വീണ്ടും 'എന്റെ സഹോദരങ്ങളെ' (ഹാഹായ്) എന്ന സംബോധനയോടെ പ. പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നും തെക്കേ വളവിൽ നിന്ന് ഉറക്കെ വായിക്കണം. ആദ്യ വായന സഭാചരിത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളതും രണ്ടാം വായന പ്രബോധന പ്രാധാന്യമുള്ളതുമാണ് എന്നും ഓർക്കണം. വി. ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളും പഠിപ്പിക്കലുകളും പ. റൂഹായാൽ സംക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട് എഴുതപ്പെട്ടവയായതിനാൽ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വായനയെ 'ശ്ലീഹാ വായന' എന്നു നാം വിളിക്കുന്നു.

ആദ്യവായനയുടെ പ്രാരംഭ ഗീതമായി "ഭൂവിലശേഷം" പാടുന്നു. ദൈവിക നിയോഗത്താൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിറഞ്ഞ് ലോകമെമ്പാടും കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ ശ്ലീഹന്മാർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു (വി. മത്തായി 28:19-20) എന്ന സ്മരണയോടെ നാം നിൽക്കുകയും ശ്ലീഹന്മാരാണ് ഇന്നു നമ്മോടും സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന് ഓർക്കുകയും ചെയ്യണം. തുടർന്ന് "പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ..." എന്ന ഗാനം ചൊല്ലുമ്പോൾ അവർ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചവയിൽ നിന്നും നാം മാറിപ്പോകുകയോ, ആ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ വികലമാക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല (ഗലാത്യർ 1:6-9) എന്ന തത്വവും നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. വേദവിപരീതങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവർ, അവർ എത്ര ഉന്നതസ്ഥാനികളായിരുന്നാലും, പ. സഭയുടെ ശാപം അവനിൽ ഉണ്ടാകും എന്ന ശക്തമായ താക്കീതാണ് പ. പൗലൂസ് അപ്പോസ്തോലൻ നൽകുന്നത്.

പഴയനിയമ-ശ്ലീഹാ വായനകൾ വി. ഏവൻഗേല്യോൻ വായനയിലേക്കുള്ള വഴിയൊരുക്കൽ ആണെന്നും, പഴയനിയമത്തിൽ നിയമവും ചരിത്രവും പ്രവചനവുമായി നിന്ന 'വചനം' ശ്ലീഹാവായനകളിൽ പ്രബോധനവും വെളിപ്പെടുത്തലുകളുമായി തീർന്നശേഷം സുവിശേഷത്തിൽ വചനം ജഡധാരണം ചെയ്യുന്നു എന്ന് പിതാക്കന്മാർ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു, അവ വിശ്വാസിയുടെ ജീവന് ആധാരമായി തീരുന്നു!

പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാപാരമ്പര്യത്തിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ സ്ഥാനം ഏറെ വലുതാണല്ലോ. സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ സുവിശേഷത്തിലാണ്. "ഏവൻഗേലിയോനായ ഉറച്ച പാറമേൽ അതിന്റെ (പ. സഭയുടെ) അടിസ്ഥാനങ്ങളെ നന്നായി ഉറപ്പിച്ച മണവാളനു സ്തുതി" എന്ന് കൂദോസ്സ് ഈത്തോ പെരുന്നാളിലെ പ്രഭാതത്തിന്റെ പ്രുമിയോനിൽ കാണുന്നു.

ഏവൻഗേലി വയ്ക്കുന്ന പീഠത്തെ ചെറിയ ത്രോണോസ് എന്ന് വിളിക്കുന്ന രീതിയിൽ നിന്നുതന്നെ പ. സഭ അതിനു കൊടുക്കുന്ന സ്ഥാനം വ്യക്തമാണല്ലോ. വി. ത്രോണോസിൽ ധൂപമർപ്പിച്ചതിനുശേഷം അടുത്തത് വി. ഏവൻഗേലിയിലാണ് ധൂപമർപ്പിക്കുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ വി. ത്രോണോസ് മുത്തി കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ ഏവൻഗേലി മുത്തണമെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഏറെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഏവൻഗേലിയോനും അത് ബഹുമാനപൂർവ്വം വയ്ക്കുന്ന പീഠവും പലപ്പോഴും അശ്രദ്ധയോടും അനാദരവോടും കൂടെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനെ ബഹു. അച്ചൻ വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഏവൻഗേലി പീഠത്തിൽനിന്നും എടുക്കുമ്പോൾ കഴിവതും അത് കാർമ്മികൻ തന്നെ മുത്തി രണ്ടു കൈകളും ഉപയോഗിച്ച് ആദരവോടെ ഉയർത്തി എടുക്കണം. കാർമ്മികനോ,

ശുശ്രൂഷകനോ ഒറ്റക്കൈ കൊണ്ട് അലക്ഷ്യമായി ഏവൻഗേലി പുസ്തകം എടുക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കുവാനും അവകാശമില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഏവൻഗേലിയുടെ പീഠം വി. മൂറോനാൽ ബലിപീഠത്തോടൊപ്പം റൂശ്മാ ചെയ്ത് കൂദാശ ചെയ്തതും ആയതിൽ ചിത്തോല കെട്ടിയിട്ടുമുള്ളതാണ്. ആയതിനാൽ അത് സാധാരണ മേശപോലെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ വയ്ക്കുവാനോ, ആയതിൽ കൈ കുത്തിയോ ചാരിയോ നിൽക്കുവാനോ പാടില്ല എന്നും ഓർക്കണം. പീഠത്തിൽ എപ്പോഴും വി. ഏവൻഗേലി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഒപ്പം രണ്ടു മെഴുകുതിരികൾ ക്രമീകരിച്ച് വയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം. കാർമ്മികന് ധൂപാർപ്പണം നടത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നവിധം ആയത് ബഹുമാനപൂർവ്വം കഴിവതും വി. ത്രോണോസിനോട് ചേർന്നുതന്നെ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ആരാധനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പുതിയനിയമ പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് എന്നും പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ. ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രധാന പ്രബോധനവിഷയം ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനമായിരുന്നു. ആരാധനയുടെ അടിസ്ഥാനവും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനമാണല്ലോ. "ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥം; നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം" (1 കോരി. 15:14) എന്ന് പ. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വി. സുവിശേഷം അക്ഷരങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പേ അവ ശ്ലീഹന്മാരുടെ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെ വിശ്വാസസമൂഹം കേൾക്കുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തുവന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസസമൂഹങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും ശ്ലീഹന്മാരുടെ നേർസാക്ഷ്യം എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യമായി തീരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ വി. സുവിശേഷം എഴുതപ്പെട്ട് സഭയിൽ വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 'സകലവും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ച് ക്രമമായി എഴുതുന്നുവെന്ന്' വി. ലൂക്കോസ് സാക്ഷിക്കുന്നത് (1:4) ശ്രദ്ധേയമാണ്.

"ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും വസിക്കുന്നവർ ഒരു സ്ഥലത്ത് കൂടിവന്ന് അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സ്മരണകളും ദീർഘദർശിമാരുടെ ലിഖിതങ്ങളും വായിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രബോധനം നടത്തുന്നു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അപ്പവും വീഞ്ഞും വെള്ളവുംകൊണ്ട് സ്തോത്രം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു"വെന്ന് ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിയർ (+156) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഈ പരിണാമത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവാണ്.

സുവിശേഷ പ്രഖ്യാപനത്തിന് മുമ്പായി കാർമ്മികൻ ബലിപീഠത്തിനു മുന്നിൽ നിന്ന് നടത്തുന്ന രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയിൽ മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർക്കുന്നു. ഒന്ന്: "ദിവ്യവചനങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം ഞങ്ങളിൽ നിറയ്ക്കണമേ.' രണ്ട്: "ദിവ്യനൽവരങ്ങളാകുന്ന സമ്പത്തും, പരിശുദ്ധാത്മ ദാനങ്ങളും കൊണ്ട് ഞങ്ങളെ നിറയ്ക്കണമെ." മൂന്ന്: "കല്പനകൾ ആചരിക്കുവാനും തിരുവിഷ്ടം അനുഷ്ഠിച്ച് നിറവേറ്റുവാനും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും കരുണയ്ക്കും അർഹരായി ഭവിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കണമെ." കന്യകമറിയാമാകുന്ന ഒരുക്കപ്പെട്ട വയലിൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ട വചനം അവളിൽ നിന്നും ശരീരം ധരിച്ചതുപോലെ വിശ്വാസികളിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്ന 'ജീവനുള്ളതും ജീവിപ്പിക്കുന്നതുമായ വചനം' അവരിൽ ജീവനായി വളരണമെ എന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ (രഹസ്യത്തിൽ) പ്രാർത്ഥിക്കാതെ ഏവൻഗേലി വായിക്കുവാനോ അതിൽനിന്നും പ്രബോധനം നടത്തുവാനോ കാർമ്മികന് അനുവാദം ഇല്ല എന്ന തത്വമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്.

രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം കാർമ്മികൻ ഏവൻഗേലി ഇരുകൈകളും കൊണ്ട് എടുത്ത് മുത്തി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ആഘോഷമായി മദ്ബഹായുടെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തേക്ക് വന്ന് പീഠത്തിൽ വച്ച് ആമുഖ വാക്കുകൾക്കുശേഷം വീണ്ടും വായിക്കുന്ന ഭാഗം മുത്തിയതിനുശേഷം പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തോടും വിനയത്തോടും കൂടെ വായിക്കണം; അഥവാ 'വിത്ത് വിതയ്ക്കണം.' സുവിശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായതിനാലും അതിലെ ജീവന്റെ വചനങ്ങൾ ആധികാരികമായതിനാലും ആയത് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ആഘോഷിക്കണമെന്നും അപ്പോൾ മുന്നിൽ ധൂപാർപ്പണവും വശങ്ങളിൽ കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികളും, മറുബഹസാകളും മണികിലുക്കങ്ങളും എല്ലാം വേണമെന്നും പിതാക്കന്മാർ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു.

വെളിപ്പാട് പുസ്തകം നാലും അഞ്ചും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യ ആരാധനയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ രൂപവും ഭാവവും പൊതുവെയും പുസ്തകം തുറന്ന് ജീവന്റെ വചനം പ്രഘോഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചും പറയുന്നത് ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതാണ്. "യഹൂദഗോത്രത്തിലെ സിംഹവും ദാവീദിന്റെ വേരുമായവൻ പുസ്തകവും അതിന്റെ മുദ്രയും തുറപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും" (വെളി. 5:5), സിംഹാസനത്തിന്റെയും, മൂപ്പന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിലും അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിനെയും, അവൻ വന്നു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ വലംകൈയിൽ നിന്നും പുസ്തകം വാങ്ങി മുദ്രകൾ പൊട്ടിച്ച് വായിക്കുന്നതുമൊക്കെ വി. യോഹന്നാന്റെ ദർശനത്തിൽ കാണുന്നതിന്റെ തനി ആവർത്തനമാണ് വി. ആരാധനയിൽ കാണുന്നത്.

"ഹാലേലുയ്യാ-വ്-ഹാലേലുയ്യാ. സ്തുതി ബലികളണച്ചേറിടുവിൻ...." (സങ്കീ. 98:8, 107:22). ജീവൻ നൽകുന്ന സുവാർത്തയുമായി നമ്മുടെ മുന്നിൽ ആഗതനാകുന്ന ദൈവപുത്രന് സ്തുതിയാകുന്ന കാഴ്ചകൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഏവൻഗേലിയിൽ നിന്നും കേൾക്കുവാൻ വിശ്വാസികൾ ഒരുങ്ങുന്നത് എന്നും നാം ഓർക്കണം. "അനന്തരം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയൊരു പുരുഷാരത്തിന്റെ മഹാഘോഷം പോലെ ഹാലേലൂയ്യാ! രക്ഷയും മഹത്വവും ശക്തിയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിനുള്ളത്" (വെളി. 19:1) എന്ന ദർശനവും വി. യോഹന്നാൻ സാക്ഷിക്കുന്നു.

"നാം അടക്കത്തോടും ഭയത്തോടും വണക്കത്തോടും ചെവികൊടുത്ത്... നമ്മുടെ കർത്താവേശുമശിഹായുടെ ജീവനുള്ള വചനങ്ങളുടെ അറിയിപ്പിനെ കേൾക്കണം" എന്ന ശുശ്രൂഷകന്റെ ആഹ്വാനത്തിൽ വായിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ആരാധനാവേളയിൽ കാർമ്മികൻ വി. ഏവൻഗേലിയോൻ വായിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ആദ്യം രഹസ്യപ്രാർത്ഥന നടത്തി ഒരുങ്ങിയിരിക്കണമെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അദ്ദേഹം ഏവൻഗേലി വായിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ആദ്യം "നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും സമാധാനം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ" എന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന് ജനത്തെ ആശീർവദിക്കണം. വീണ്ടും "ജീവൻ നൽകുന്ന പ്രസംഗമായ നമ്മുടെ കർത്താവേശുമശിഹായുടെ വി. ഏവൻഗേലിയോൻ (ഇന്ന) സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നും" എന്നും തുടർന്ന് "വി. കന്യകമറിയാമിൽ നിന്ന് ശരീരിയായിത്തീർന്ന ദൈവവും ജീവന്റെ വചനവും നമ്മുടെ രക്ഷകനുമായ കർത്താവേശുമശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരവ്യാപാരകാലത്ത് ഇവ ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചു" എന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി തിരുവചനം മുത്തിയശേഷമാണ് വായിക്കുന്നത് എന്നും ഓർക്കണം.

ആരാധനയുടെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ് വി. ഏവൻഗേലി കഴിഞ്ഞ്, പ്രധാനമായും അതിനെ അധികരിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന വചനശുശ്രൂഷ എന്നതിനാൽ ഏറെ ഒരുക്കത്തോടെയും ദൈവാശ്രയത്തോടെയും ആയത് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കാർമ്മികർ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കണം. 'കണ്ടതും കേട്ടതും' പറയുവാനോ പരാതിയും പരിഭവവും രാഷ്ട്രീയവും വ്യക്തിതാൽപര്യങ്ങളും പറയുവാനോ ഉള്ള വേദിയല്ല ആരാധനയിലെ പ്രസംഗപീഠം എന്ന് ബഹു. ഡോ. റ്റി. ജെ. ജോഷ്വാ അച്ചൻ ആവർത്തിച്ച് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ബഹു. ജോർജ് കോശി അച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഏവൻഗേലി വായന കഴിഞ്ഞാൽ ബഹുമാനപൂർവ്വം വചനം മുത്തി മടക്കിവച്ചശേഷം ഉടൻതന്നെ കാർമ്മികൻ വചനശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നതാണ് ഏറ്റവും അനുയോജ്യം. എന്നാൽ വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ പ്രസംഗം കുക്കിലിയോൻ സമയത്തേക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കാറുണ്ട്; ഇതും സാഹചര്യവശാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആരാധന മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞശേഷം ഏവൻഗേല്യോൻ പ്രസംഗിക്കുന്നത് ശരിയല്ല; നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. 'പേരിനു രണ്ട് വാക്ക് എന്തെങ്കിലും' പറയുന്നതിനേക്കാൾ പ്രസംഗിക്കാതെയിരിക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. എന്നാൽ ഞായറാഴ്ചകളിലും മോറാനായ പെരുന്നാളുകളിലും വചനശുശ്രൂഷ വിട്ടുകളയുവാൻ സഭ അനുവദിക്കുന്നില്ല. തിരുവചന വ്യാഖ്യാനവും പ്രബോധനവും പൗരോഹിത്യ നൽവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഭാവമാണ് എന്നത് കാർമ്മികൻ മറന്നുപോകുവാൻ പാടില്ല. "ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്ക് പ്രശംസിപ്പാൻ ഒന്നുമില്ല. നിർബന്ധം എന്റെമേൽ കിടക്കുന്നു" (1 കോരി. 9:16) എന്ന ചിന്ത കാർമ്മികനിൽ വ്യാപരിക്കണം. ശിഷ്യനായ തീമോത്തിയോസിനോടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "വചനം പ്രസംഗിക്ക; ... ഒരുങ്ങിനിൽക്ക, ദീർഘക്ഷമയോടും ഉപദേശത്തോടും കൂടെ ശാസിക്ക; തർജ്ജനം ചെയ്യുക, പ്രബോധിപ്പിക്കുക" (2 തിമോ. 4:2). "പൂർണ്ണഗൗരവത്തോടെ പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ആരും നിന്നെ തുച്ഛീകരിക്കരുത്" എന്ന് മറ്റൊരു ശിഷ്യനായ തീത്തോസിനോടും (2:15) അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു.

പഴമയും ലേഖനങ്ങളും സുവിശേഷവും വായിക്കുന്നത് അതതു ദിവസത്തേക്ക് ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വേദവായനക്കുറിപ്പിനെ അധികരിച്ചാണല്ലോ. എന്നാൽ അവ വായിക്കപ്പെടുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് അദ്ധ്യായവും വാക്യങ്ങളും പറയേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം ഇല്ലായെന്ന് ബഹു. അച്ചൻ എടുത്തുപറയുന്നു. പുസ്തകം പറയുന്നുണ്ട്. അതു മതി എന്നതാണ്. പ്രബോധനസമയത്ത് ഇന്ന ഭാഗമാണ് വായിച്ചത് എന്ന് പറഞ്ഞ് ആരംഭിക്കുകയും ആവാം. എന്നാൽ വായനാസമയത്ത് വിശ്വാസികൾ വേദപുസ്തകം പഠിച്ച് നിൽക്കുകയോ ആ ഭാഗം എടുത്ത് കൂടെ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ആരാധനയുടെ സന്ദർഭത്തിന് അനുയോജ്യമാകുന്നില്ല; അത് കൺവൻഷനുകളിലും ഭവനങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകളിലും പഠനാത്മകമായി ചെയ്യാവുന്നതാണ്; ആരാധനയിൽ നാം ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. പാശ്ചാത്യസഭകളെ അനുകരിച്ച് 'ഒന്നാം പാഠം', 'രണ്ടാം പാഠം' എന്നൊക്കെ പറയുന്ന സഭകൾ ഉണ്ട്. പാഠം വായിക്കുമ്പോൾ അദ്ധ്യായവും വാക്യവുമൊക്കെ പറയാം. എന്നാൽ മോശ മുതലുള്ള പ്രവാചകന്മാരും ശ്ലീഹന്മാരും നമ്മുടെ കർത്താവും നമ്മോടു ജീവവചനത്തിൽ നിന്ന് അരുളിച്ചെയ്യുകയാണ്; ശുശ്രൂഷകരും, കാർമ്മികനും അതിനു മുഖാന്തിരമാവുകയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ അവർ പാഠം വായിക്കുകയല്ല! ഒരു വായനയിൽ തന്നെ ചിലപ്പോൾ വിവിധ പുസ്തകങ്ങളും ഭാഗങ്ങളും ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കാണാമല്ലോ. ഉദാഹരണത്തിന് കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ ഏവൻഗേലി വായനകൾ. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അദ്ധ്യായവും വാക്യങ്ങളും വിളിച്ചുപറയുന്നത് കൂടുതൽ അരോചകമാകുന്നു.

വചനവിഭജന ശുശ്രൂഷ എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉടനീളം വചനം ജഡം ധരിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് ആരാധനയുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ കാതൽ എന്ന് ബഹു. അച്ചൻ ആവർത്തിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. "വചനം ജഡമായിതീർന്നു; കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്ന് ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു" (യോഹ. 1:14) എന്ന വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ പ്രഖ്യാപനം ആരാധനയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗീയ വെളിപ്പെടലും അനുഭൂതിയുമാണെന്നും അതേ അനുഭവം വിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആരാധനയിലെ വചനവിഭജന ശുശ്രൂഷ അർത്ഥമുള്ളതായി തീരുന്നുവെന്നും ബഹു. അച്ചൻ അടിവരയിട്ട് പറയുന്നു.

◆

സന്യാസ സമൂഹ വാർഷിക കോൺഫറൻസ്

കോട്ടയം: അഖില മലങ്കര സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ 2024-ലെ വാർഷിക കോൺഫറൻസ് 2024 ഏപ്രിൽ 17 മുതൽ 19 വരെ നാഗ്പൂർ സെന്റ് തോമസ് സെമിനാരി, ഭിലായി സെന്റ് തോമസ് ആശ്രമം എന്നിവിടങ്ങളിലായി നടക്കും. കേരളത്തിൽ നിന്ന് ഒരുമിച്ച് പോകുവാനും, തിരികെ വരുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് യാത്രാ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

"നമ്മുടെ സഭ ദൈവത്തിന്റെ വകയാണെന്നും അതു ഒരിക്കലും നശിച്ചുപോകാൻ ഇടയില്ലെന്നും നിങ്ങൾക്കു നല്ലപോലെ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. സഭ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തമാണെന്നും അതിൽ സ്വാഭിപ്രായം നട്ടു വളർത്താൻ ആർക്കും ദൈവം അവകാശം നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും എല്ലാവരും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്."

- പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി

നന്മയുടെ സ്നേഹ പ്രവാഹം

ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

കേരളത്തിലെ കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാലയുടെ മുൻ വൈസ്ചാൻസിലറും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സെക്രട്ടറിയും പ്രശസ്ത വാഗ്മിയുമായിരുന്ന ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന് അമേരിക്കയിലെ 40-ാമത്തെ പ്രസിഡന്റ് റൊണാൾഡ് റീഗൻ (1911-2004) നൽകിയ ഉപദേശമാണിത്. അമേരിക്കയിലെ പ്രിൻസ്റ്റൺ സർവ്വകലാശാലയിൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് ഫുൾബ്രൈറ്റ് സ്കോളർഷിപ്പോടുകൂടി ഗവേഷണത്തിന് എത്തിയവർക്ക് 1982 ൽ നൽകിയ വിരുന്നു സൽക്കാരത്തിലാണ് പ്രസിഡന്റ് റൊണാൾഡ് റീഗൻ ജീവിതത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ഈ സന്ദേശം നൽകിയത്. മലങ്കര സഭയുടെ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തുനിന്നും (2002-2007) വിരമിച്ച അവസരത്തിൽ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ, അമേരിക്കയിൽ വച്ച് റൊണാൾഡ് റീഗൻ നൽകിയ ഉപദേശം ഉദ്ധരിച്ച് കൊണ്ടാണ് പ്രസംഗിച്ചത്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ 1970 മുതൽ തുടർച്ചയായി 37 വർഷം സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആകുവാനും അഞ്ചുവർഷം സഭാ സെക്രട്ടറിയാകുവാനും അവസരം ലഭിച്ച ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ മലങ്കര സഭയുടെ കർമ്മശേഷിയും മാർത്തോമൻ പൈതൃകവും വിളംബരം ചെയ്ത മഹത് വ്യക്തിത്വമാണ്. കേരളത്തിൽ 1996-ൽ പുതുതായി ആരംഭിച്ച കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാലയുടെ (മലബാർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി) ആദ്യത്തെ പ്രൊ-വൈസ് ചാൻസലറും പിന്നീട് വൈസ് ചാൻസലറുമായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു.

വളരെ ചെറുപ്പം മുതൽ മലങ്കര സഭയോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും പ്രതിബദ്ധതയും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ പുത്തൻ കാഴ്ചപ്പാടുകളും വിളംബരം ചെയ്ത ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ 1987 ൽ കോട്ടയത്ത് നടന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസ്സോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ വച്ച് *സഭാ വൽസലൻ* എന്ന ബഹുമതി നൽകി ആദരിച്ചു. സഭയുടെ കോളേജുകളിൽ മുപ്പതു വർഷത്തിലധികം ചരിത്ര അദ്ധ്യാപകനായും തുടർന്ന് കോട്ടയം ബസേലിയോസ് കോളജിൽ പ്രിൻസിപ്പളായും അദ്ദേഹം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ മുതൽ പ. മാത്യൂസ് തൃതീയൻ ബാവ വരെയുള്ള ആറ് കാതോലിക്കാ ബാവാമാരോടൊപ്പം വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കുചേർന്ന ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ സഭാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഖ്യധാരയിൽ എത്തുന്നത് 1972 മുതലാണ്. വി. മർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ 19-ാം ചരമ ശതാബ്ദി ആഘോഷങ്ങളുടെ ജനറൽ കൺവീനറായി പ്രവർത്തിച്ച് കർമ്മ ശേഷി തെളിയിച്ചു. സഭയുടെ ഫിനാൻസ് കമ്മിറ്റി കൺവീനർ, ക്രിസ്ത്യൻ പിൻതുടർച്ചാവകാശ പാസ്റ്ററൽ കമ്മീഷൻ കൺവീനർ (1975 -1980) എന്നീ നിലകളിലും മികവ് തെളിയിച്ച്, സഭയുടെ മുഖ്യധാരാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം സഭയുടെ പുതുതലമുറയ്ക്ക് എക്കാലവും മാതൃകാപരമാണ്. ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ തനിമയും മഹത്വവും അതീവ ഹൃദ്യമായിരുന്നു.

1. വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷകൻ

സമൂഹത്തെ സമഗ്രമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യിപ്പിക്കുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസം വഴിതുറക്കും എന്ന് വിശ്വസിച്ച ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിലൂടെയും സ്വപ്രയത്നത്തിലൂടെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പടവുകൾ ചവിട്ടിക്കയറി. തിരുവല്ല, തിരുവനന്തപുരം, അമേരിക്കയിലെ പ്രിൻസ്റ്റൺ സർവ്വകലാശാല എന്നിവിടങ്ങളിൽ പഠിച്ച്, ഗവേഷണം നടത്തി ചരിത്രത്തിൽ പി.എച്ച്.ഡി കരസ്ഥമാക്കി. പ്രിൻസ്റ്റൺ സർവ്വകലാശാലയിൽ വിസിറ്റിംഗ് ഫെലോയായും പ്രവർത്തിച്ചു. മികച്ച ചരിത്ര അദ്ധ്യാപകൻ, ഗവേഷകൻ, പ്രഭാഷകൻ എന്ന നിലയിൽ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് 'വൈസ് ചാൻസലർ' പദവിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

"നിങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ച മണ്ഡലത്തിൽ മനഃസാക്ഷിക്കനുസൃതമായി കർമ്മനിരതമായി പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിൽ അതിനെ മറ്റുള്ളവർ എങ്ങനെ വിലയിരുത്തിയാലും നിങ്ങൾ നിരാശരാകരുത്. നിങ്ങളുടെ ഈ ആത്മാർത്ഥതയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ചാരിതാർത്ഥ്യം നൽകുന്നത്."

ചരിത്രത്തോടും എഴുത്തിനോടും പുരാവസ്തുക്കളോടും ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തിയ അദ്ദേഹം തിരുവല്ലയിലെ കാരയ്ക്കലുള്ള ഭവനത്തിൽ വലിയ ഒരു ഗ്രന്ഥപ്പുര സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. വളരെ അപൂർവ്വമായ എഴുത്തുകളും രേഖകളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും പത്രമാസികകളും ഭദ്രമായി അദ്ദേഹം പരിരക്ഷിച്ച് വായനാസംസ്കാരവും ഗവേഷണവും വളർത്തി. വായനയെ ഒരു കലയായി വിദ്യാർത്ഥികൾ വികസിപ്പിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. 'എപ്പോഴെങ്കിലും വായിക്കുകയല്ല', സമയനിഷ്ഠ വെച്ച് വായിച്ച് വായന ഒരു ശീലമാക്കണം. ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒരനുഷ്ഠാനമായി വായനയെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തണം. വായന ഒരു പൂർണ്ണ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്ന് ഡോ.

അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ എഴുതി. ഇത് വായനാ ജീവിതാനുഭവത്തിൽ നിന്നും കുറിച്ച വരികളാണ് (2006 മാർച്ച് പേജ് 75).

ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ പ്രകാശം പരത്തുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസ ദർശനങ്ങളും ചരിത്രരേഖകളുടെ ഉദ്ധരണികളുമാണ്. വിജ്ഞാന വിശകലനങ്ങൾ കൃത്യമായി ഓർത്തിരിക്കുവാനും ആവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഹൃദ്യമായി അവതരിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്ന ഒരു തലമുറ സഭയിലും സമൂഹത്തിലും വളർന്നു വരണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ആഴമായ സൗഹൃദവും സ്നേഹവും കാത്ത് പരിപാലിച്ചിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് സജീവ ഇടപെടൽ നടത്തിയ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന് വിദ്യാർത്ഥികൾ ട്യൂഷൻ സ്ഥാപനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനോട് വിയോജിപ്പായിരുന്നു. സമർപ്പണ ബോധവും വിജ്ഞാന പ്രബുദ്ധതയുമുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെ അഭാവമാണ് വിദ്യാർത്ഥികളെ ട്യൂഷൻ കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തിക്കുന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സമഗ്രമായ വ്യക്തിത്വ വികസനം പകരുവാൻ കരുത്തുറ്റ അദ്ധ്യാപകരെ കലാലയങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയണം എന്നും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

'അദ്ധ്യാപകരും രക്ഷകർത്താക്കളും വിദ്യാർത്ഥികളും ചേർന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടായ്മ' കലാലയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം പത്രങ്ങൾ നിർബന്ധമായി വായിക്കുവാനും ക്രമീകൃതരീതിയിൽ പഠിക്കുവാനുമുള്ള പരിശീലനം നൽകണമെന്നും പറയുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിരുചിക്കനുസൃതമായി പഠന സംവിധാനം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയണം. ഇന്റർനെറ്റ്, കമ്പ്യൂട്ടർ എന്നിവയ്ക്ക് ഒപ്പം പുസ്തക വായന നിർബന്ധമാക്കണമെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു.

ചരിത്രത്തോടും സമകാലിക വിഷയങ്ങളോടും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ആഭിമുഖ്യവും വിഷയ പരിജ്ഞാനവും അത്യഗാധമായിരുന്നു. ആഴമായ ചരിത്രബോധവും പൊതുവിഷയങ്ങളിലുള്ള പാണ്ഡിത്യവും പാഠ്യ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചുള്ള നൈപുണ്യവും അപാരമായിരുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ ഗവേഷണ പഠനകാലത്ത് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റന്മാരുമായി നേരിട്ട് സംഭാഷണം നടത്തി പ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കാനുള്ള അവസരമാണ് ഫുൾബ്രൈറ്റ് സ്കോളർഷിപ്പിലൂടെ ലഭ്യമായത്. പഠന മികവും ഗവേഷണ സ്പര്യയുമാണ് അദ്ദേഹത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉന്നത തലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചത്. അമേരിക്കയിലെ ലോസ് ഏഞ്ചലസിൽ 1993 ൽ നടന്ന ചരിത്ര കോൺഗ്രസിൽ മികച്ച ചിത്രകാരൻ എന്ന അവാർഡും 1993-ൽ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ നൽകിയ സംഭാവനകൾ അതുല്യമാണ്.

സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒപ്പം മലങ്കര സഭയിലും സമഗ്രമായ വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്ക്കാരം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. മലങ്കര സഭയുടെ കോളജുകളും, സെമിനാരികളും പ്രൊഫഷണൽ കോളജുകളും ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു 'ഓർത്തഡോക്സ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി' (Orthodox University) എന്ന ആശയം അദ്ദേഹം സഭയിൽ മുന്നോട്ട് വച്ചിരുന്നു. നിരവധി ചർച്ചകളും സെമിനാറുകളും ദർശനങ്ങളും ഈ വിഷയം കേന്ദ്രീകരിച്ച് സഭയിൽ നടന്നു. 'ഓർത്തഡോക്സ് സർവ്വകലാശാല' ഉണ്ടായാൽ സഭയുടെ സാക്ഷ്യം പൊതുസമൂഹത്തിൽ കൂടുതൽ വ്യാപിപ്പിക്കുവാനും വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടുവാനുമുള്ള അവസരം ലഭിക്കും എന്നും അദ്ദേഹം പ്രബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചപ്പോഴും ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ പ്രകടമാക്കിയ വിനയവും സാത്വിക ഭാവവും മന്ദസ്മിതവും വളരെ ആകർഷകമായിരുന്നു. വൈദികരോടും പിതാക്കന്മാരോടും അദ്ദേഹം പുലർത്തിയ ആഭിമുഖ്യവും ആദരവും പുതുതലമുറയ്ക്ക് മാതൃകയാണ്.

വൈസ് ചാൻസലർ പദവിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും വൈദികരെ എഴുന്നേറ്റ് നിന്ന് അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് ഹസ്തദാനത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്ന കാഴ്ച എത്രയോ ആകർഷകമായിരുന്നു. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉന്നത പദവികൾ ലഭിച്ചപ്പോഴും ഗുരുക്കന്മാരേയും പിതാക്കന്മാരേയും ആദരിക്കുവാനും സ്നേഹിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞ ഉദാത്ത നേതൃത്വ ശേഷിയാണ് വിദ്യാഭ്യാസ ദർശനത്തിന് അർത്ഥവും ആഴവും പകരുന്നത്. ഭാവി തലമുറയിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം എങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നു ഉൾക്കാഴ്ചയും ദർശനവുമാണ് അദ്ദേഹം പങ്കിട്ടിരുന്നത്.

2. ഉത്തമ സഭാസ്നേഹി

മലങ്കര സഭയിൽ 'സഭാവത്സലൻ' എന്ന ബഹുമതി ലഭിച്ച ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ ദൈവഭക്തനും, സഭാ സ്നേഹിയും കർമ്മയോഗിയും ആയിരുന്നു. ചെറുപ്രായം മുതൽ സഭയുടെ നേതൃത്വരംഗത്ത് എത്തി ദീർഘകാലം സഭയെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചു. മലങ്കര സഭയുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം എന്ന നിലയിൽ നാലുപതിറ്റാണ്ടോളം (1969-2012) അക്ഷീണം യത്നിച്ചു. സഭാ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തുനിന്നും വിരമിച്ചെങ്കിലും (2012-2022) നിരവധി സമിതികളിൽ അംഗമായി സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് 2022 വരെ നേതൃത്വം നൽകി.

മലങ്കര സഭയിൽ ആദ്യകാലത്ത് 'സമുദായ സെക്രട്ടറി' എന്നും 2012 വരെ 'സഭാ സെക്രട്ടറി' എന്നും അറിയപ്പെട്ട സ്ഥാനമാണ് ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ സ്തുത്യർഹമായി വഹിച്ചത് (2002-2007). അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ഈ സ്ഥാനം 'അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി' എന്നാണ് ഭരണഘടന പ്രകാരം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ സഭാ സെക്രട്ടറി പ്രധാനമായും മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ, സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ആലോചനാ സമിതി, സഭയുടെ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്നീ നാല് സുപ്രധാന സമിതികളുടെ സെക്രട്ടറിയാണ്. കൂടാതെ സഭയുടെ എഞ്ചിനിയറിംഗ് കോളജ്, പരുമല സെമിനാരി കൗൺസിൽ, റൂൾസ് കമ്മിറ്റി, പ്ലാനിംഗ് കമ്മിറ്റി, ഫിനാൻസ് കമ്മിറ്റി തുടങ്ങി 20 ലധികം സമിതികളുടെ സെക്രട്ടറിയായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭയിൽ 'ഉത്തരവാദിത്വ സ്വഭാവം അനുസരിച്ച്' ഒരത്മായന് ലഭിക്കാത്ത ഏറ്റവും വലിയ സ്ഥാനമാണ് 'സഭാ സെക്രട്ടറി' (അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി) എന്ന പദവി. അത് വളരെ കൃത്യമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു.

സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഉത്തമ നേതൃത്വശേഷി പ്രകടമാക്കിയ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ സത്യത്തിനും നീതിക്കും ധർമ്മത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ജനാധിപത്യ ശബ്ദം എപ്പോഴും മുഴക്കിയിരുന്നു. ദരിദ്രരുടെയും അശരണരുടെയും അനാഥരുടേയും ശബ്ദമായ പ്രവാചക ശൈലി ആത്മീയതയുടെയും സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുടെയും സമന്വയമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു അദ്ദേഹം പറയുന്നു: *'മലങ്കര സഭയുടെ നവോത്ഥാനത്തിന് വളരെയേറെ നൂതനമായ ആശയങ്ങളും കർമ്മ പദ്ധതികളും ഉൾപ്പെട്ട അഞ്ച് ബജറ്റുകൾ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ചുമതല ഏൽക്കുമ്പോൾ 2002 ൽ 75 ലക്ഷം രൂപയായിരുന്ന കാതോലിക്കാ ദിനപ്പിരിവ് 2007 ൽ ഒരു കോടിയിൽ അധികം ആക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എങ്കിലും എനിക്ക് സംതൃപ്തിയും ചാരിതാർത്ഥ്യവും ഉണ്ട് (പേജ് 149).*

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിന്നും 2005 മേയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'മലങ്കര സഭാ പത്രിക' ദ്വൈവാരികയുടെ ചീഫ് എഡിറ്ററായിരുന്നു ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ. സഭാ സെക്രട്ടറി എന്ന പേരിൽ എഴുതിയ 'നാം മുന്നോട്ട്' എന്ന പംക്തി വളരെ വിജ്ഞാനപ്രദവും കാലികവുമായിരുന്നു. രണ്ടു വർഷത്തോളം ഒരു ലക്കവും മുടങ്ങാതെ 50 ൽപ്പരം ലക്കങ്ങൾ (2005 മെയ് - 2007 മെയ്) പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ പത്രം സഭയിലെ എല്ലാ വീടുകളിലും എത്തണം എന്ന ആഗ്രഹമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നത്.

മലങ്കര സഭാ പത്രികയിൽ എഴുതിയ മുഖലേഖനങ്ങൾ ചേർത്ത് 2007 ൽ *നാം മുന്നോട്ട്: ജീവിതദർശനങ്ങൾ ആത്മീയ അനുഭവങ്ങൾ* എന്ന പേരിൽ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അവതാരിക എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഡോ. പി. സി. അലക്സാണ്ടർ ആണ്.

ദീർഘകാലം മതസാമൂഹ്യരംഗത്തെ നിറസാന്നിധ്യമായ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ മതജീവിതത്തിന്റെ ദൗത്യം അതിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്: *'മതം ജീവിതമാണ്, ജീവിത രീതിയാണ് മതതത്വങ്ങൾ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ പകർത്തണം. മതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ആദർശം ഉൾക്കൊണ്ടാൽ*

അന്യരുടെ ദുഃഖം നമ്മുടെ ദുഃഖമായി മാറുന്നു. നാം മറന്നുപോകുന്ന മതത്തിന്റെ ഭാഷ കാരുണ്യത്തിന്റെ ഭാഷയാണ് (നാം മുന്നോട്ട് 2007 പേജ് 65).

ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ ജീവിതവും ദർശനവും സ്വന്തം കൈപ്പടയാൽ ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന കുറിപ്പുകളാണ് നാം മുന്നോട്ട് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. അതിൽ ആത്മാംശം കലർന്ന ഒരു സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്."ശവക്കോട്ടകൾ – സെമിത്തേരികൾ സന്ദർശിക്കുന്നത് എനിക്ക് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ദേവാലയത്തിൽ പോകുമ്പോൾ കഴിവതും ഞായറാഴ്ച മാത്രമല്ല ഏതവസരത്തിലും എന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ കല്ലറയിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ലഭിക്കുന്ന ബലം വളരെ വലുതാണ്. ലോകത്തിന്റെ ഏതു സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചാലും പൂന്തോപ്പുകൾ നിറഞ്ഞ സെമിത്തേരികൾ എന്നെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. പുതിയ മനുഷ്യനെ പുതിയ ലോകം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. പുതിയ വിചാരവും, പുതിയ അനുഭൂതിയും പുതിയ അഭിലാഷവും നിറഞ്ഞവനേ പുതിയ മനുഷ്യനാകാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അത്തരമൊരു പുതു മനുഷ്യന്റെ പുതുലോകത്തിന് വേണ്ടി എപ്പോഴും അദ്ധ്വാനിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും കഴിയണം." (പേജ് 128)

വ്യക്തികളുടെ സംഗമമാണ് സമൂഹം. വ്യക്തി രൂപാന്തരപ്പെട്ടാൽ അവന്റെ കുടുംബം നന്നാകും. ഒരു കുടുംബം വ്യത്യാസപ്പെട്ടാൽ സമൂഹത്തിന് മുഴുവൻ വ്യതിയാനമുണ്ടാകും എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആപ്ത വാക്യം.

മലങ്കര സഭയിൽ ശാശ്വത സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന സങ്കടം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തിലും പ്രഭാഷണത്തിലും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. അത് 2023 ലും അതി വിദൂരമായി തുടരുകയാണ് എന്നത് നിർഭാഗ്യകരം.

3. ഉജ്ജ്വല പ്രഭാഷകൻ

പ്രഭാഷണം ഒരു കലയാണ്. നിരന്തരമായ വായനയും പരിശീലനവും ലഭ്യമാണെങ്കിൽ പ്രസംഗത്തിന്റെ ശക്തിയും ചൈതന്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കാം. ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ പ്രഭാഷണത്തിന് വശ്യമായ സൗന്ദര്യവും ചാലകത്വവും നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. പ്രസംഗചാതുര്യം അദ്ദേഹത്തിന് സ്വതസിദ്ധമായിരുന്നു. ദീർഘമായ ജീവിതാനുഭവവും വിജ്ഞാന വിശകലനവും ചരിത്രബോധ്യവും പ്രഭാഷണങ്ങൾക്ക് ആകർഷകത്വം പകർന്നു. പ്രായഭേദമന്യേ ഏതു സദസ്സിനേയും പ്രഭാഷണത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ശബ്ദഗാംഭീര്യവും ശരീര ഭാഷയും വാക്യഘടനയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ കരുത്ത്.

പ്രശസ്ത ചരിത്രാദ്ധ്യാപകൻ എന്നതിലുപരി മികച്ച പ്രഭാഷകനും സംഘാടകനുമായി അദ്ദേഹം പൊതുസമൂഹത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടു. സ്കൂൾ-കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്ന കാലഘട്ടം മുതലേ പ്രസംഗ വേദികളിൽ അദ്ദേഹം തിളങ്ങി നിന്നു. നിരവധി സമ്മാനങ്ങളും അവാർഡുകളും പ്രസംഗ മത്സരങ്ങളിൽ കരസ്ഥമാക്കി.

പ്രസംഗകന്റെ ശരീരഭാഷയ്ക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ ശരീരഭാഷ ആരേയും വശ്യമായി ആകർഷിക്കുന്നതാണ്. സ്റ്റേജിൽ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നാൽ എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ തന്നിലേക്ക് എത്തും. സദസ്സിനെ മുഴുവൻ നോക്കിയ ശേഷം ഗംഭീരമായ ശബ്ദത്തിൽ നടത്തുന്ന അഭിവാദ്യവും സ്നേഹം പകരുന്നതും ആദരവുണർത്തുന്നതുമായ പ്രത്യഭിവാദ്യങ്ങളും അതീവ ആകർഷണമാണ്. പ്രസംഗ പീഠത്തിൽ പിടിച്ച് സ്വതന്ത്രമായി നിന്നുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗത്തിന്റെ ആരോഹണ അവരോഹണ ക്രമങ്ങളും ശുദ്ധ മലയാളത്തിലുള്ള വാക്യഘടനകളും ഭാഷാ ശൈലിയും സദസ്സിനെ കോരിത്തരിപ്പിക്കും. ഏത് ദിവസത്തെയും പ്രസംഗ പ്രോഗ്രാമാണെങ്കിലും അന്ന് ലോക ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ച സുപ്രധാന സംഭവങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നത് അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്. ചരിത്രസംഭവങ്ങളും ലോകനേതാക്കളുടെ ഉദ്ധരണികളും സംഭവ കഥകളും പ്രസംഗത്തിൽ കോർത്തിണക്കും. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഉദ്ധരണികൾക്ക് കൃത്യമായ മലയാള വിവർത്തനവും തത്സമയം നൽകിയിരുന്നു. വിഷയ വിശകലനം ഉപതലക്കെട്ടുകളോടെ അവതരിപ്പിക്കും.

ചെറുതും വലുതുമായ ഏതു പ്രഭാഷണവും നല്ലവണ്ണം തയ്യാർ എടുത്തിട്ടു മാത്രമേ അവതരിപ്പിക്കാറുള്ളൂ. എല്ലാ പ്രഭാഷണങ്ങളിലും അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കഥയോ ഉദ്ധരണിയോ ഉണ്ടായിരിക്കും, ഒരു വിഷയത്തക്കുറിച്ച് എപ്പോൾ പ്രസംഗിച്ചാലും അത് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. പ്രസംഗത്തിൽ പുലർത്തിയ പുതുമ വിഷയ വിശകലനത്തിലും ഉണ്ടായിരിക്കും.

പരുമല തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം നടത്തിയ നിരവധി പ്രസംഗങ്ങൾ യൂട്യൂബിൽ ലഭ്യമാണ്. എല്ലാം ഒന്ന് ഒന്നിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. പ്രസംഗത്തെ ഹൃദയത്തോട് ചേർത്തുപിടിച്ച ഉജ്വല പ്രഭാഷകനാണ് ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ. സഭാ വേദികളിലും പൊതുസമൂഹത്തിലും രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്വിലാസം ഉജ്ജ്വലമായിരുന്നു. കഠിനാധ്വാനവും ആത്മാർപ്പണവും ദൈവവിശ്വാസവും ജീവിതത്തിൽ സമന്വയിപ്പിച്ചതിനാൽ വിജ്ഞാന പർവ്വത്തിന്റെ ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കുവാനും പ്രഭാഷണ കലയിൽ പ്രകാശം പരത്തുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. നിരന്തരമായ വായനയും വിജ്ഞാന വിശകലനവും ഗവേഷണ മനോഭാവവും സമകാലിക സംഭവങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യവും ഉൾക്കൊണ്ടതിനാലാണ് പ്രഭാഷണ രംഗത്ത് ഉജ്ജ്വല പ്രശോഭ പരത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞത്. ചെറുതും വലുതുമായ ഏതു വേദിയിലും മടിയില്ലാതെ പ്രഭാഷണത്തിനായി പോകും. പ്രോഗ്രാം കഴിയുന്നതു വരെ വേദിയിൽ ഇരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും നൽകുകയും ചെയ്യും. പ്രഭാഷണ രംഗത്ത് മികച്ച പുതുതലമുറ വളർന്നു വരണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച വിശാലഹൃദയനാണ് ഡോ. കാരയ്ക്കൻ. തിരുവല്ല മാർത്തോമ്മാ കോളജ് യൂണിയൻ സ്പീക്കറായി പൊതുജീവിതത്തിന് തുടക്കമിട്ട ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ പ്രഭാഷണ സ്പന്ദനങ്ങളുടെ പ്രാരംഭം കേരളത്തിലെ കോളേജ് കാമ്പസായിരുന്നു. പ്രഗത്ഭ വാഗ്മിക്കുള്ള സചിവോത്തമ ഗോൾഡു മെഡൽ, ചന്ദ്രശേഖരൻ മെഡൽ, ടാഗോർ ശതാബ്ദി ഗോൾഡ് മെഡൽ, യുണെസ്കോ പുരസ്കാരം എന്നിവയും ലഭിച്ചു.

ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ പ്രഭാഷണ ശൈലിയും അവതരണശേഷിയും വാക്വൈഭവവും പുതുതലമുറയ്ക്ക് മാതൃകയാണ്. ജ്ഞാനം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ വാക്കുകളും ചരിത്ര സ്പന്ദനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പദാവലികളും മൂർച്ചയേറിയ ദർശനങ്ങളും പ്രവാചകത്വമുള്ള തിരുത്തൽ ശബ്ദവും പ്രകാശവേഗത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്വിലാസ ശൈലിയും ഘടനയും കണ്ടും കേട്ടും അപഗ്രഥിച്ചും പുതുതലമുറ പ്രഭാഷണ വൈദഗ്ധ്യം ഉൾക്കൊള്ളണം.

ഉപസംഹാരം

മലങ്കര സഭയ്ക്കും പൊതുസമൂഹത്തിനും ധീര നേതൃത്വം നൽകിയ അത്മായ പ്രമുഖനായ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിന്റെ ജീവിതം, വെളിച്ചം പകർന്ന നന്മയുടെ സ്നേഹപ്രവാഹമായിരുന്നു. *വാടിവീഴും വരെ ആത്മസുഗന്ധം പൊഴിച്ചു ജന്മദൗത്യം നിറവേറ്റുവാൻ ഓരോ മലങ്കര നസ്രാണിക്കും കഴിയണം. വിശക്കുന്ന മനസ്സിനു സ്നേഹത്തിന്റെ അന്നം വിളമ്പുന്ന മനുഷ്യ സ്നേഹിയായി മാർത്തോമ്മയുടെ മക്കൾ ഈ മണ്ണിൽ ജീവിക്കട്ടെ* എന്ന് ആത്മഭാഷണത്തിൽ എഴുതിയത് *(നാം മുന്നോട്ട് പേജ് 153)* ആ ജീവിതത്തിലെ അക്ഷര വെളിച്ചമാണ്. പൊതുസമൂഹത്തിനും സഭയ്ക്കും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും സഭാസ്നേഹത്തിന്റെയും ആത്മ സുഗന്ധം പകർന്ന മലങ്കരയിലെ ധീര നസ്രാണി പൗരക്ഷത്തിന്റെ മുദ്രയാണ് മനുഷ്യ സ്നേഹിയും സഭാവത്സലനുമായ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ.

മുംബൈയിൽ നടന്ന പ്രശസ്തമായ വേൾഡ് സ്പൈസ് കോൺഗ്രസിൽ വച്ച് 2017–18, 2018–19 വർഷങ്ങളിലെ എക്സ്പോർട്ട് എക്സലൻസ് അവാർഡുകൾ സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പിനു വേണ്ടി വിജു ജേക്കബ് കേന്ദ്ര വാണിജ്യ-വ്യവസായ സഹമന്ത്രി അനുപ്രിയ പട്ടേലിൽ നിന്നും ഏറ്റുവാങ്ങി.

ഉണർന്നിരിക്കുക, ജാഗരൂകരായിരിക്കുക

സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം ഒന്നാം ഞായറാഴ്ച. വി. മർക്കോസ് 13:30-37

ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാൻ
(ജ്യോതിസ് ആശ്രമം, അബു റോഡ്, രാജസ്ഥാൻ)

സഭയുടെ ആരാധനാവർഷത്തിലെ അവസാന കാലഘട്ടമായ സ്ലീബായുടെ കാലഘട്ടം സ്ലീബാപെരുന്നാൾ മുതൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലെയും ഏവൻഗേലിയോൻ ഭാഗം ഓരോ ചിന്താവിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുകയാണല്ലോ. സ്ലീബായുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രധാന ചിന്താവിഷയം കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവും ലോകാവസാനവും ആണ്. യരുശലേമിന്റെ നാശത്തെപ്പറ്റിയും അന്ത്യനാളുകളെ സംബന്ധിച്ചും നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി പീഡാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിന്റെ ഒരംശമാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ധ്യാനവിഷയം. ലോകാവസാനവും ന്യായവിധിയും എപ്പോൾ സംഭവിക്കും എന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാരും മനുഷ്യപുത്രനും അറിയാത്തതിനാൽ സത്യഅനുതാപത്തോടും സൽപ്രവൃത്തികളാകുന്ന മഹിമാലങ്കാരങ്ങളോടും തിളയ്ക്കുന്ന വിശ്വാസത്താൽ ജ്വലിതമായ ദീപേഷ്ടികളോടും കൂടി കർത്താവിനെ എതിരേൽക്കുവാൻ സദാ ഒരുക്കമായിരിക്കേണ്ടത് എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ധർമ്മമാണ്.

വിളിക്കപ്പെട്ട വിളിയനുസരിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിൽ ദിവസേന ജീവിച്ചും ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജോലികൾ ദൈവതിരുമഹത്വത്തെ മുൻനിർത്തി നിർവഹിച്ചും ഐഹിക പ്രതാപങ്ങളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടാതെ നിരന്തരം ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിൽ ലയിച്ചും മുമ്പോട്ടു പോകാത്തപക്ഷം കർത്താവിന്റെ ഭയങ്കര ദിവസം കള്ളനെപ്പോലെ നമ്മെ പിടികൂടുകയും പുറത്തെ അന്ധകാരത്തിലേക്ക് നമ്മെ തള്ളുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ കർത്താവ് ഏതു നാഴികയിൽ വന്നാലും നാമും തേജസ്ക്കരണം പ്രാപിച്ച് തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ സംഘത്തോടു ചേർന്ന് തന്റെ മഹത്വത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കത്തക്ക വണ്ണം ദൈവവുമായുള്ള നിരപ്പിന്റെയും സംയോജിപ്പിന്റെയും അനുഭവമുള്ള വരായി ഓരോ ദിവസവും ജീവിച്ച് മുമ്പോട്ട് പോകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

ഉണർവ്വോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കുക

യേശുതമ്പുരാൻ പറയുന്നത് ലോകവസാനം സംഭവിക്കുമ്പോൾ പല സംഭവവികാസങ്ങളും ലോകത്തിൽ സംഭവിക്കും. ഇതു ഒക്കെയും സംഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും. എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോവുകയില്ല. ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൂതന്മാരും പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. ആ കാലം എപ്പോൾ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ. ഒരു മനുഷ്യൻ വീടുവിട്ടു പരദേശത്തുപോകുമ്പോൾ ദാസന്മാർക്കു അധികാരവും അവനവന്നു അതതു വേലയും കൊടുത്തിട്ടു വാതിൽകാവൽക്കാരനോടു ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. യജമാനൻ സന്ധ്യക്കോ അർദ്ധരാത്രിക്കോ കോഴി കൂകുന്ന നേരത്തോ രാവിലെയോ എപ്പോൾ വരും എന്നു അറിയായ്കകൊണ്ടു, അവൻ പെട്ടെന്നു വന്നു നിങ്ങളെ ഉറങ്ങുന്നവരായി കണ്ടെത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.

അവരവരെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ കൃത്യതയോടെ ചെയ്യുക

നാം ഓരോരോ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുമായി ഇടപെടുന്ന വേളയിലും പ്രാർത്ഥനാസമയത്തും എന്നല്ല എല്ലാ നാഴികയിലും താൻ പരസ്യമായ പ്രദർശനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ കൂടാതെ നമ്മെ സമീപിക്കുകയും നമ്മുടെ മനസാക്ഷി മുഖാന്തരമായി നമ്മോടു സംസാരിക്കുകയും ഹൃദയദ്വാരത്തിങ്കൽ പ്രവേശനത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കയും ചെയ്യുന്നു. "ഞാൻ വാതില്ക്കൽ നിന്നു മുട്ടുന്നു; ആരെങ്കിലും എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിൽ തുറന്നാൽ ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടും അവൻ എന്നോടും കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കും" (വെളിപ്പാട് 3.20). എന്നാൽ നാമാകട്ടെ തന്റെ ശബ്ദത്തെ ഗണ്യമാക്കാതെ തന്നിഷ്ടമായി ഓരോന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിത സന്ധാരണത്തിനു മത്സ്യങ്ങൾക്കു വെള്ളവും മൃഗങ്ങൾക്ക് വായുവും ഏതുപ്രകാരമോ അതുപോലെ തന്നെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വായു മണ്ഡലം നിരന്തരമായ ഈ ദൈവസാന്നിധ്യബോധമാണ്. ദൈവത്തോടു കൂടി ജീവിക്കുന്നു എന്നും, ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം ദിവസേന നടത്തപ്പെടുന്നു എന്നും ദൃഢവിശ്വാസമുള്ള ഒരുവന്റെ ജീവിതം മുഴുവനായി ഒരു നിരന്തര പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതമായിരിക്കുന്നതും അവൻ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ വേലകളും പ്രാർത്ഥനാജീവിതമാകുന്ന ആ ആഭരണത്തിൽ പതിക്കപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. ആയതിനാൽ അവരവരെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ കൃത്യതയോടെ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

നല്ല ബന്ധങ്ങൾ ഉള്ളവർക്കു മാത്രമേ പരസ്പരം കാത്തിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

കർത്താവ് നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് എഴുന്നള്ളുന്ന അവസരം നമ്മുടെ മരണനാഴികയാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളവർക്ക് ഇതൊരു ഭയങ്കര സമയമാകുന്നു. മരണസമയത്തേക്ക് അനുതാപം മാറ്റിവച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് പലപ്പോഴും അതിനൊരവസരം കിട്ടാതെ ഇവിടം വിട്ടു പോകേണ്ടതായി വന്നുകൂടുന്നതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് അവസരം ലഭിച്ചാൽ തന്നെയും അനുതപിക്കാൻ പ്രയാസവുമാണ്. അതിനാൽ മരണം അനിശ്ചിതമാണെന്നു കരുതി അവസരമുള്ളപ്പോൾത്തന്നെ അനുതപിച്ച് പ്രാർത്ഥനയിലും ജാഗരണത്തിലും കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടത് ഓരോരുത്തർക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്. ആയതിനാൽ നല്ല ബന്ധം ക്രിസ്തുവുമായി നിലനിർത്തുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനെ എതിരേല്പാനായി നമുക്ക് ഒരുക്കത്തോടെ കാത്തിരിക്കാം.

"യജമാനൻ വരുമന്നേര -
ത്തുണർവുള്ളോരാ - യ്തൻ
മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ പണിയായി
കാണ്മോരോ ധ - ന്യരാം

പകലെല്ലാം തൻ
കൂടെപ്പണിതോ -
ർക്കവനരകെട്ടി
പ്പരികർമ്മിച്ചീടും

താതനിരുത്തും മേശയ്ക്കായ്
പരിക - ർമ്മിക്കും - സുതൻ:
റൂഹ്ക്കുദിശാ പാറകലീത്താ
മുടയു - ന്നോരോ - മുടി
ഹാലേലുയ്യാ - ചൂടും മകുടത്തിൽ."

ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കലിനെക്കുറിച്ച് ഡോ. പോൾ മണലിൽ എഡിറ്റ് ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകം പ. മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ പ്രകാശനം ചെയ്തു.

മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ചാരിറ്റബിൾ സോസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 'വിശക്കുന്നവന് ആഹാരം നൽകുക' എന്ന വാക്യം മുൻനിർത്തി വിശപ്പുരഹിത സമൂഹത്തിനായി 'ഭക്ഷണക്കൂട്' പദ്ധതി യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

രാജസ്ഥാൻ ജ്യോതിസ്സ് ആശ്രമത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാ പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് നടന്ന വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് അലക്സിയോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുഖ്യകാർമികത്വം വഹിച്ചു. ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സഹകാർമികത്വം വഹിച്ചു.

"ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിതരൂപം ചേർന്ന കുരിശുകൾ പാശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായതിനാൽ നമുക്ക് അത്തരം കാര്യങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ചിത്രങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴും പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഉള്ള ഐക്കണുകൾക്ക് വേണം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. തിരുഹൃദയം പ്രകടമാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെയോ കന്യകമറിയാമിന്റെയോ ചിത്രങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക തന്നെ വേണം, കാരണം ഇവ ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിലെ ലത്തീൻ ഭക്തിമാർഗത്തിൻറെ പ്രകാശനങ്ങളാണ്; സന്തുലന ആത്മീയതയ്ക്ക് അവ സഹായകരമല്ല." – ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്തയുടെ കറന്റ് ബുക്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു, ഡിസി ബുക്സ് വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഓർത്തഡോക്സി: നടപ്പും സിദ്ധാന്തവും ഫാ. ഡോ. പോൾ തേലാക്കട്ട് പ്രകാശനം ചെയ്തു. സഖറിയാസ് മാർ നിക്കോളവോസ്, ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്, പ്രൊഫ. ഡോ. എം. പി. മത്തായി, ജോയി പി. ജേക്കബ്, ഫാ. ബിനോയ് പട്ടക്കുന്നേൽ എന്നിവർ സമീപം.

ഗോവയിൽ കബറടക്കിയിരിക്കുന്ന അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ 100-ാം ഓർമപ്പെരുന്നാളിനോട് അനുബന്ധിച്ച് ഗോവ പൻജിം ദേവാലയത്തിൽ ഉയർത്തുവാനുള്ള കൊടി പരുമലയിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്നത് ബ്രഹ്മവർ ഭദ്രാസന അരമനയിൽ യാക്കോബ് മാർ ഏലിയാസ് സ്വീകരിക്കുന്നു.

വേൾഡ് കരാട്ടെ ഫെഡറഷന്റെ ഇന്ത്യൻ ബോഡിയായ കരാട്ടെ ഇന്ത്യ ഓർഗനൈസേഷൻ സംഘടിപ്പിച്ച തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ആറ് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള 1500-ഓളം താരങ്ങൾ പങ്കെടുത്ത സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ കരാട്ടെ ചാമ്പ്യൻഷിപ്പിൽ കേരള ടീമിനു വേണ്ടി സിൽവർമെഡൽ അബീന അന്ന ബിജു കരസ്ഥമാക്കി. പാമ്പാടി സെന്റ് ജോൺസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ഇടവകാംഗം പോരാളൂർ ചക്കാലകുഴിയിൽ പൊയ്യക്കര വീട്ടിൽ ബിജുവിന്റെയും അന്നമ്മയുടെയും മകളാണ്.

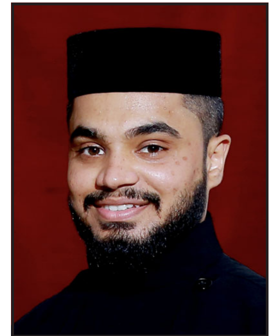

കോട്ടയം ബസേലിയസ് കോളേജിൻറെ പുതിയ ബർസാറായി സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് വിഭാഗം അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ ഡോ. ആനി ചെറിയാനെ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ നിയമിച്ചു. കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ ഇടവകാംഗമാണ്.

"Soul: The Watcher of God's Temple"

(First Sunday after the Feast of Holy Cross)
Mark 13:30-37

Fr. Geevarghese Thomas

With the Feast of the Holy Cross, the Church welcomes the eschatological theme in its liturgical calendar. The Gospel portions of this season, highlight the Second Coming of Lord Jesus Christ. The biggest cherishable treasure and the privilege of human capacity by grace is to partake the Body and Blood of the Absolute God. The mortal human flesh or body, through the Incarnation economy of the Son of God, is sanctified from its blemished inheritance i.e. eternal death. The moment the Son of God assumed flesh in the womb of the chosen Mary, from the existential faculties of human life - mind, body and spirit, essentially 'the body' was potentially consecrated to be the chariot of "God Likeness". This body contains 'the Promise' even when the spirit separates from the body. This is recited in the *Bovutho* of Mor Jacob – "Blessed are the dead who have slept and rest in peace. The flesh of the Son rests within them as a pledge" (Matins, Wednesday, *Sheema* Prayers). Also, the Soul of Christ separated from His Body at His death ("Jesus called out with a loud voice, *"Father, into your hands I commit my spirit. When he had said this, he breathed his last"* Luke 23:46). Later, the moment when the divine Soul of Christ again joined the divine Body of Christ, following His resurrection, the mortality of human race was gifted bodily resurrection at Christ's second coming. But, the fate following the resurrection is purely the reward of the works manifested through living body. How does the body prepare itself for Christ's second coming? Who keeps at watch to direct the body in God's will?

Reflections

1. Watchfulness of the soul embodies our being to be God's dwelling.

The knowledge of 'the Truth' comes essentially through the work of the Holy Spirit. The gift of the Holy Spirit enables the person to be born in the Kingdom of God. Leading as the heir in the Kingdom of God, the Holy Spirit continually inspires the person to discern 'the Way, the Truth and the Life'. Jesus said to His disciples, *"When he, the Spirit of truth, comes, he will guide you into all the truth"* (John 16:13). God wants all of His creation to be baptized by the Spirit of Truth. The indwelling and companionship of the Spirit of Truth imparts the knowledge of 'Life' and fulfills the potential of participating in Christ's salvific economy. But, this promise is effective in the degrees of our submission to the will of God. As the apostle encourages us, *"May God himself, the God of peace, sanctify you through and through. May your whole spirit, soul and body be kept blameless at the coming of our Lord Jesus Christ"* (1 Thessalonians 5:23). The individual self is a traveller in the chariot like body, which is directed by the soul (God's Breathe provided as God's image) and executed by the horses like senses (mind). But when this gifted image is distorted by the wicked will against the Will of God, the entire chariot is misled afar from experiencing and fulfilling the promise of the heirship. Lord Jesus Christ has highlighted the significance of prioritising and nourishing our soul - *"What good will it be for someone to gain the whole world, yet forfeit their soul? Or what can anyone give in exchange for their soul?* (Matthew 16:26). The soul is the architect of the destiny fulfilled through mind and body. The 'naked soul' or the humble spirit is constantly offered the 'fig leaves' to cover itself in guilt and hide the glory of the gifted image (Genesis 3:7). The 'fig leaves' covering the soul must be washed and removed in the 'Baptism of tears' (the Holy Sacrament of Confession), to receive the 'Likeness of the Creator' (through Holy Communion). It is acquired only through the watchfulness of the soul. It is through the watchful perseverance of the soul, the doors of the senses or the actions of the body are safeguarded. St. Paul reminds us the same, *"Do you not know that your body is a temple of the Holy Spirit within you, whom you have from God? You are not your own, for you were bought with a price. So glorify God in your body"* (1 Corinthians 6:19-20).

As Lord Jesus Christ mentions the parable here, *"It's like a man going away: He leaves his house and puts his servants in charge, each with their assigned task, and tells the one at the door to keep watch"* (Mark 16:34). If we translate this great message in our personal lives, we (our soul) must be watchful in taking care of our bodies (house or the temple of God) through directing the senses (servants in charge). At the unprecedented and unspecified hour of the second coming of the Lord, the soul shouldn't be found weak (sleeping, allowing the senses and body to lead unworthily). With this, we must ask ourselves, what is that dormant condition of my soul? How is my soul fulfilling the state of 'sleep' in my life? One of the biggest effects of this condition of 'sleep' which manifests in the advancing age is, the failure in attending or participating in the Divine Eucharist. There are many souls, irrespective of their age, who are distancing themselves from the Holy Altar, knowingly or unknowingly. But, some manuscripts record that, our Lord says, *"Be on guard! Be alert and pray"* (Mark 13:33). The wakeful state must lead us to the state of praying as well. The wakefulness or the watchfulness of the soul submits our bodies as the living sacrifice to God. As St. Paul reminds us, *"I appeal to you therefore, brothers and sisters, on the basis of God's mercy, to present your bodies as a living sacrifice, holy and acceptable to God, which is your reasonable act of worship. Do not be conformed to this age, but be transformed by the renewing of the mind, so that you may discern what is the will of God—what is good and acceptable and perfect"* (Romans 12:1,2). This is what every priest of God, who leads the congregation in this reasonable act of worship or sacrifice, prays after putting on the liturgical vestments and kneeling before the Holy Altar - "Lord God Almighty, you, who forgives the transgressions of human and does not wish the death of a sinner, to you I stretch out hands of my heart and from you, I ask forgiveness for all my unlawfulness as I approach your altar, although I am unworthy. Lord, I beseech you to protect my mind from all influences of the enemy, my eyes from looking lustfully, my ears from hearing vanities and my hands from performing despicable deeds and to keep my inner senses aroused in you so that my total self may remain with You and receive from You the gift of Your divine mysteries, now, always and forever" (Preparatory or *Thuyobo* Prayers, in the order of Holy Eucharist). Let us discern the 'sleep' affecting us in making us distant from the propitiatory and Life giving altar of God. Let us direct our senses and make our body the chariot of good deeds, growing and reflecting the 'Likeness' in and through the 'Image' breathed within us.

Conclusion

The perfect example of being watchful can be learnt from Virgin Mary, the Mother of God. Not just who prepared herself to receive the Logos, but even after the greatest blessing to conceive God, the humble soul magnified the Lord and the body was taken to heaven at her departure. Let through due preparation, our soul be nourished by the Heavenly Mysteries from the propitiatory Altar. Let our soul be awakened and guided by the Spirit of the Truth and let us all be worthy of singing *Hoshana*, like Mary's Magnificat, "My soul magnifies the Lord, and my spirit rejoices in God my Savior" (Luke 1:46,47), at the Second Coming of the Lord Jesus Christ. May God bless us all.

തിരുവനന്തപുരം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഉള്ളൂർ ഹോളി ട്രിനിറ്റി അരമനയിൽ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ പുതുപ്പള്ളി എം. എൽ. എ. ചാണ്ടി ഉമ്മൻ സന്ദർശിച്ചു.

പുതുപ്പള്ളി എം.എൽ.എ. യായി ചാണ്ടി ഉമ്മൻ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു

തിരുവനന്തപുരം: പുതുപ്പള്ളി എംഎൽഎയായി ചാണ്ടി ഉമ്മൻ 2023 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. ദൈവനാമത്തിലാണ് ചാണ്ടി ഉമ്മൻ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തത്.

പതിനഞ്ചാം കേരള നിയമസഭയുടെ ഒമ്പതാം സമ്മേളനത്തിൽ രാവിലെ ചോദ്യോത്തരവേളയ്ക്ക് ശേഷമാണ് നിയമസഭാ ചേംബറിൽ സ്പീക്കർ മുമ്പാകെ ചാണ്ടി സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തത്. രാവിലെ പാളയം സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിൽ പ്രാർത്ഥന നടത്തിയതിന് ശേഷമാണ് നിയമസഭയിലെത്തിയത്. മുൻ മുഖ്യമന്ത്രിയും തുടർച്ചയായി 53 വർഷം പുതുപ്പള്ളി എം.എൽ.എ. യുമായിരുന്ന കരോട്ടുവള്ളക്കാലിൽ പരേതനായ ഉമ്മൻചാണ്ടിയുടെയും മറിയാമ്മയുടെയും പുത്രനാണ്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ പുതുപ്പള്ളി സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി ഇടവകാംഗമാണ്.

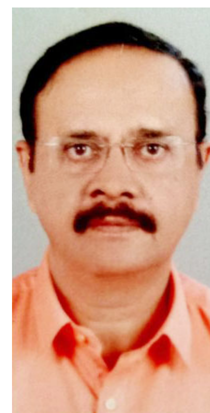
New faculty members were appointed to the Orthodox Theological Seminary, Kottayam by the Holy Synod. The newly appointed faculty members were welcomed to the seminary on 13th September 2023 during the assembly. The newly appointed faculty members were introduced by Fr. Dr. Reji Mathew, Principal Orthodox Theological Seminary and felicitated by Dr. Mathews Mar Thimothios, Vice-president of orthodox Theological Seminary.

പുതുപ്പള്ളി എം.എൽ.എ. അഡ്വ. ചാണ്ടി ഉമ്മൻ പാമ്പാടി ദയറായിലെത്തി പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ കബറിടം സന്ദർശിച്ചു. ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് അഭിനന്ദനങ്ങൾ നേർന്നുകൊണ്ട് മധുരം നൽകി. ആദരവ് അറിയിച്ച് ഷാൾ അണിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപോലീത്തായുടെ വേർപാടിന്റെ ഇരുപത്തിആറാം ദിവസം മല്ലപ്പള്ളി മാർ അന്തോണിയോസ് ദയറായിൽ യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കാർപോസ് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയ്ക്കും ധൂപ പാർത്ഥനയ്ക്കും മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

മധ്യപ്രദേശിലെ ഇൻഡോറിൽ നടന്ന 32-ാമത് ഓൾ ഇന്ത്യാ ജി വി മാവലൻകാർ ഷൂട്ടിംഗ് ചാമ്പ്യൻഷിപ്പിൽ ഒറ്റത്തൈയ്ക്കൽ ഫിലിപ്പ് മാത്യു വെങ്കല മെഡൽ കരസ്ഥമാക്കി. കോട്ടയം പാച്ചിറ താബോർ സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി ഇടവകാംഗമാണ്.